

HÖGSKOLAN FÖR LÄRANDE
OCH KOMMUNIKATION
HÖGSKOLAN I JÖNKÖPING

”Första damen - vapen i valet”

**En retorisk studie av Michelle Obamas och Ann
Romneys tal under presidentvalet i USA år 2012**

Nevena Filipovic

Examensarbete 15 hp
Inom Medie-och kommunikation

Medie- och kommunikationsvetenskapliga utbildningen
Vårterminen 2013

Handledare
Anne-Sophie Naumann

Examinator
Mart Ots

SAMMANFATTNING

Nevena Filipovic

Första damen - vapen i valet

En retorisk studie av Michelle Obamas och Ann Romneys tal under presidentvalet i USA år 2012

Antal sidor: 45

Presidentvalet i USA baseras på personval istället för partival och detta personval inkluderar även presidentkandidatens partner. Presidentkandidaternas fruar diskuteras och analyseras idag lika mycket som presidentkandidaterna själva samtidigt som medierna diskuterar vilken av de tidigare presidentfruarna de kommer att efterlikna.

Syftet med den här uppsatsen är att undersöka och analysera vilken retorik Michelle Obama och Ann Romney använder sig av i talen de ger på The Democratic National Convention respektive The Republican National Convention i ett försök att övertyga de amerikanska väljarna att deras man borde bli deras nästa president. Eftersom det visuella framträdandet bidrar till talets helhet ska även det undersökas och analyseras. Då Michelle Obama och Ann Romney har jämförts under hela valet görs det även här en komparativ analys av deras retorik samt deras visuella framträdande. En kvalitativ metod har valts för uppsatsen i form av en retorisk analys. Denna retoriska analys görs med hjälp av Karlbergs och Mrals (1998) retoriska modell.

Resultatet visar att både Michelle Obama och Ann Romney använder sig mest av ethos och pathos i sina tal för att bygga tillit till publiken samt visa känslor. Undersökningens resultat visar även att de båda blir presidentkandidaternas surrogat till målgrupper som de inte når ut till vilket visar att presidentskapet är en tvåpersons-karriär där presidentfrun får stå för den feminina sidan medan presidentposten förbli maskulin. Resultatet visar även att den politiska kommunikationen inte behöver vara strikt politisk och att medierna spelar en stor roll i den politiska kommunikationen idag.

Sökord: Presidentvalet i USA 2012, politisk kommunikation, retorik, Michelle Obama, Ann Romney,

---

Postadress
Högskolan för lärande
och kommunikation (HLK)
Box 1026
551 11 JÖNKÖPING

Gatuadress
Gjuterigatan 5

Telefon
036-101000

Fax
036162585

ABSTRACT

Nevena Filipovic

The first lady- a weapon in the election

A rhetorical study of Michelle Obama's and Ann Romney's speech during the presidential election in The United States 2012.

Antal sidor: 45

The presidential election in The United States is based on voting for an individual candidates rather than voting for a party and this vote includes the wife of the presidential candidate. The wives of presidential candidates are today equally discussed and analyzed, while the media also discusses which one of the previous presidential wives they are going to take after.

The purpose of this thesis is to examine and analyze the rhetoric that Michelle Obama and Ann Romney uses in the speeches they give at The Democratic National Convention and The Republican National Convention in an effort to convince the American voters that their husband should be their next president. Since the visual appearance contributes to the speech as a whole this will also be examined and analyzed. Michelle Obama and Ann Romney have been compared throughout the whole election so a comparative analysis of their rhetoric and their visual appearance will also be made here. A qualitative approach has been chosen for this thesis in the form of a rhetorical analysis. This rhetorical analysis is done by using Karlberg and Mrals (1998) rhetorical model..

The results show that both Michelle Obama and Ann Romney used ethos and pathos the most in their speeches to build trust with the audience and to show emotions. The thesis results also show that they are surrogates to the presidential candidates in the way that they can reach target groups that the candidates cannot and with this showing that the presidency is a two-person career where the presidential wife to stands for the feminine side while the presidential post remains masculine. The results also show that political communication doesn't have to be purely political, and that the media plays a major role in political communication today.

Sökord: The presidential election in The United States 2012, political communication, rhetoric, Michelle Obama, Ann Romney

---

Innehållsförteckning

1.	Inledning.....	1
2.	Bakgrund: Ann Romney och Michelle Obama, då och nu.....	3
2.1	Ann Romney: den traditionella hemmafrun	3
2.2	Michelle Obama: den framgångsrika karriärkvinnan.....	4
2.3	Sammanfattning: skillnaderna mellan Michelle Obama och Ann Romney	4
2.4	Begreppsdefinitioner.....	5
2.5	Uppsatsens disposition.....	5
3.	Tidigare forskning	7
3.1	Från antikens Grekland till dagens retoriska presidentfru.....	7
3.2	Presidentfru och mediernas inflytande.....	8
3.3	Att övertyga sin publik	9
3.4	Sammanfattning : en dialog med publiken och medierna.....	9
4.	Teoretiska perspektiv: det handlar om att övertyga.....	11
4.1	Politisk kommunikation : den är aldrig statisk.....	11
4.2	Politisk kommunikation och retorik: hur de hör ihop	12
4.2.1	Visuell retorik bidrar till helheten	12
4.3	Den retoriska modellen.....	13
4.4	Sammanfattning: varför politisk kommunikation och retorik	16
5.	Problematisering.....	18
5.1	Syfte och frågeställning	18
5.1.1	Frågeställning:	19
6.	Metod	20
6.1	Metodval: retorisk analys.....	20
6.2	Urval : två viktiga tal.....	20
6.3	Material	20
6.3.1	Tryckt material	21

6.3.2	Visuella framförandet.....	21
6.4	Analysverktyg och genomförande.....	21
6.5	Metoddiskussion.....	21
6.5.1	Källkritik.....	22
7.	Resultat och analys.....	24
7.1	Michelle Obamas tal.....	24
7.2	Ann Romneys tal.....	29
7.3	Komparativ analys av Michelle Obamas och Ann Romneys tal.....	33
7.4	Michelle Obamas visuella framträdande.....	34
7.5	Ann Romneys visuella framträdande.....	35
7.6	Komparativ analys av Michelle Obamas och Ann Romneys visuella framträdande.....	37
8.	Diskussion.....	38
8.1	Hur är Michelle Obamas respektive Ann Romneys tal uppbyggda och hur ser deras retorik ut? 38	
8.1.1	Detaljerna bidrar till helheten.....	39
8.1.2	Presidentskapets popularisering och mediernas påverkan.....	40
8.1.3	Presidentskapets två sidor.....	41
8.2	Vilka likheter och skillnader kan ses i det visuella framträdandet?.....	42
8.3	Sammanfattning: de historiska gränserna och en ny sorts.....	44
	marknadsföring.....	44
8.4	Förslag till vidare forskning.....	45
	Referenslista.....	46

Bilagor

I. Inledning

“Första damen- vapen i valet” var en av tidningsrubrikerna kring presidentkandidaternas fru under presidentvalet i USA 2012. Artikeln fortsätter med “ Precis som mannen ska hon vara lite bättre än alla andra, men också tillräckligt vanlig... Som madonna och moder tjänar hon också sitt politiska syfte allra bäst. Där står hon över politiken, och gör sin make till en lite mänskligare varelse” (Nordberg, s18-19). Det som citatet visar är att de olika medierna inte enbart uppmärksammar presidentkandidaterna utan också har mer och mer börjat rikta sin uppmärksamhet mot deras partners.

När det är dags för valtider i Sverige röstar svenska folket fram ett parti medan presidentvalet i USA grundar sig på personval. Detta personval inkluderar inte enbart presidenten utan även hans fru, som visar att presidentskapet är en tvåpersonskarriär (Perry-Giles & Blair, 2002). På grund av detta dök det upp rubriker i många medier som diskuterade allt från presidentfruarnas välgörenhetsarbete, deras biografiska historia samt deras klädval. Journalister vill veta vilken tidigare presidentfru de skulle efterlikna samt om de skulle vara den traditionella presidentfrun eller aktivisten (Burns, 2005). Allt de gjorde sågs som potentiella strategiska val i kampanjen och visade hur presidentfruarna kan användas som strategiska medel i den politiska kommunikationen.

Den politiska kommunikationen är aldrig statisk och har ändrats genom tiderna och denna ändring har kommit med bland annat framväxten av media. Det är genom medierna som politikerna kommer ut med sitt budskap idag och det är med mediernas hjälp som allmänheten skapar sig en bild av politikerna och deras åsikter. Detta kallar Strömbäck (2009) för mediering och menar att medierna har blivit en viktig kanal mellan politikerna och medborgarna eftersom medborgarna inte kan tillgå personliga möten med de olika politikerna. Strömbäck (2009) talar också om medialisering som innebär att politikerna och den politiska kommunikationen får anpassa sig till medierna.

Den politiska kommunikationen handlar om att övertyga (Heradstveit & Bjørge, 1996) och lika så beskrivs retoriken som konsten att övertyga den som lyssnar till att vissa val måste göras (Ekström & Larsson, 2000)

Då Michelle Obama och Ann Romney tog plats på scenen för att tala till väljarna på the Democratic National Convention respektive The Republican National Convention var de där för att göra ett jobb. De skulle genom att använda retorik övertyga de amerikanska väljarna om att deras man var rätt man för jobbet och i medierna diskuterades det om deras tal skulle vara avgörande för valet. Detta är anledningen till att dessa två tal har valts som material för den här undersökningen. Den här uppsatsens ska undersöka vilken retorik Michelle Obama och Ann Romney använder sig av under sina tal för att försöka övertyga väljarna och beskriva den. Detta för att få en bild av hur den politiska kommunikationen som används av presidentfrun ser ut. Då retoriken också omfattar det visuella framträdandet (Johannesson 1998) ska även

den undersökas och beskrivas. Eftersom de båda fruarna har jämförts under hela valkampanjen ska det även här göras en komparativ analys av deras retorik samt deras visuella framträdande. Denna uppsats bygger på en kvalitativ undersökning eftersom den ger forskaren möjlighet att upptäcka eller definiera egenskaper i talen (Starrin & Svensson, 2009). Detta görs i form av en retorisk analys då den ger uppsatsen möjlighet att undersöka talets helhet samt identifiera talets interna delar som helheten består av. (Starrin & Svensson, 2009). Denna retoriska analys bygger på Karlbergs och Mrals (199) retoriska analysmodell .

2. Bakgrund: Ann Romney och Michelle Obama, då och nu

Syftet med den här uppsatsen är att undersöka vilken retorik Michelle Obama och Ann Romney använder sig av i två tal då de försöker övertyga de amerikanska väljarna att deras man borde bli USA:s nästa president samt att beskriva denna. Detta för att få en förståelse för hur de med hjälp av retoriska verktyg får ut sina budskap till publiken. För att förstå undersökningens objekt ger detta kapitel en kort överblick över både Michelle Obamas och Ann Romneys historia fram tills idag. Först i kapitlet presenteras de båda kvinnorna som sedan följs av en begreppsdefinition och avslutas med uppsatsens disposition.

2.1 Ann Romney: den traditionella hemmafrun

Ann Romney föddes den 16 april 1949 i Bloomfield Hills, Michigan och kommer från en förmögen familj vars far är en framgångsrik affärsman som också under en tid var borgmästare i Bloomfield. Ann Romney har en kandidatexamen i filosofi med inriktning på franska från Brigham Young University.

Ann Romney och Mitt Romney mötes på gymnasiet och har varit tillsammans sedan dess. Paret gifte sig år 1969 och ett år efter giftemålet fick de sin första son. Då de båda gick på högskolan under denna tid tog Ann Romney en paus i sina studier för att ta hand om barnet och tog sin examen några år senare, år 1975. Idag har paret varit gifta i 43 år och har fem söner och 18 barnbarn. Då Mitt Romney är mormon konverterade också Ann Romney till mormon tidigt i deras förhållande. Under deras gemensamma år har Mitt Romney valt att fokuserat på att bygga en framgångsrik affärskarriär utanför hemmet samtidigt som han väldigt tidigt bestämde sig för en politisk karriär medan Ann Romney har valt att stanna hemma och uppfostra deras fem söner. (The Biography Channel website, 2013)

Ann Romney har under åren haft problem med sin hälsa då hon 1998 fick diagnosen multipel skleros (MS). Hon har också på senare år fått behandling för en form av bröstcancer. Då hon har haft problem med sin hälsa har hon valt att engagera sig inom sjukvården genom att bland annat vara med i The Boards of the New England Chapter of MS Society och The Women's Cancer Advisory Board of Massachusetts General Hospital. Hon har också suttit med i organisationer som fokuserar på religion och familj så som The White House Office of Faith-Based and Community Initiative, Right to Play, och The American Red Cross. En viktig uppgift för Ann Romney har varit att aktivt försöka hjälpa ungdomar som anses vara i riskzonen för bland annat droger och alkohol och har därför varit med i styrelsen för Massachusetts Children's Trust Fund vilket ledde till att hon 2006 fick en Lifetime Achievement Award från Operation Kids som är en ideell organisation. Ann Romney skulle fortsätta att jobba med ungdomar och att öka medvetenheten om sjukdomar som MS och bröstcancer om hon blev presidentfru. (The Biography Channel website, 2013)

2.2 Michelle Obama: den framgångsrika karriärkvinnan

Michelle Obama föddes den 17 januari 1965 i Chicago, Illinois. Hon uppfostrades i en liten lägenhet med ett sovrum med en far som jobbade som operatör av pumpar och en mamma som jobbade som sekreterare. Hennes mamma valde senare att stanna hemma för att uppfostra Michelle Obama och hennes bror. (The Biography Channel website, 2013)

Michelle Obama och hennes bror fick hoppa över den andra klassen då de var smarta för sin ålder och detta ledde till att de senare fick börja på en skola som fokuserade på barn med högre intelligensnivå. Från grundskolan fortsatte hon till Princeton och vidare till Harvard för att ta sin juristexamen. (A+E Networks, LLC, 1983). Efter sin examen började hon arbeta på en advokatfirma i Chicago vid namn Sidley och Austin och det var också här hon mötte Barack Obama då hon blev utsedd till hans mentor. Senare lämnade hon firman för att arbeta med en ideell organisation vid namn Public Allies där hon arbetade med att utveckla unga ledare i samhället. Hon gick vidare till att jobba med Chicago City Hall för att få samhället i Chicago att samarbeta mer och hon utvecklade också olika volontärprogram på University of Chicago. (The Whitehouse. Gov, u.å).

Michelle Obama och Barack Obama gifte sig 1992 och har sedan dess fått två döttrar. När Barack Obama blev utsedd till president fortsatte Michelle Obama att jobba en tid med bestämde sig sedan för att enbart fokusera på Barack Obamas kampanj samt att vara hemma och uppfostra deras barn. Trots hennes karriär säger Michelle Obama att hon först, före allt annat är en mamma till sina döttrar. (The Biography Channel website, 2013).

De politiska ämnena som hon har valt att jobba med under sin tid i Vita huset har fortsatt att vara arbetet med ungdomar. Detta har lett till att hon har utvecklat en kampanj med fokus på att förebygga övervikt hos barn. Hon har också lagt stor vikt vid att hjälpa militärfamiljer och krigsveteraner samt att hjälpa kvinnor att balansera deras familjeliv och karriär. Ett annat ämne som hon också jobbar aktivt med är att lyfta fram vikten av konst och konstutbildningar. (Obama for America, 2012).

2.3 Sammanfattning: skillnaderna mellan Michelle Obama och Ann Romney

Michelle Obamas och Ann Romneys historia visar att de båda kommer från olika bakgrunder. Michelle Obamas historia visar en kämpande familj med intelligenta barn redan i ung ålder medan Ann Romneys historia visar en förmögen familj där fader var borgmästare i staden under en tid. Både Michelle Obama och Ann Romney studerade och fick examen från universitet men med olika inriktningar. Michelle Obama valde att efter sin examen jobba vidare som jurist och byggde upp en framgångsrik karriär för att gifta sig senare då hon träffade Barack Obama. Ann Romney gifte sig med Mitt Romney under sin universitetstid och fick även barn vilket ledde till att hon tog sin examen några år senare. Ann Romney valde att stanna

hemma med parets barn istället för att jobba. De båda kvinnorna har varit och är fortfarande engagerade i välgörenhet.

2.4 Begreppsdefinitioner

Övertyga - olika författare ger olika definitioner av retorik då vissa menar att retorik är konsten att övertyga medan andra argumenterar att retorik handlar om övertalning. Retorik som har för avsikt att övertyga publiken gör detta med saklig argumentation och information. Med detta menas att ändra publikens uppfattning genom dialog och argumentation. När retorikern använder retorik för att övertala kan detta istället ses som en form av propaganda som betyder att övertyga med alla medel (även våld) och påtvingande åsikter. (Heradstveit & Bjørge, 1996). Det är begreppet övertyga som används i den här uppsatsen.

Lyssnaren - i uppsatsens används begreppet lyssnare tillsammans med begreppet väljare. Med detta avser undersökningen alla som är mottagare till talen.

Talare – talaren och textförfattaren är inte alltid samma person. Det är ofta en hel organisation av talskri- vare och rådgivare som hjälper till i politiska tal (Karlsberg & Mral, 1998). Då denna information inte går att få reda på är talaren i den här uppsatsen synonym till textförfattaren.

2.5 Uppsatsens disposition

Det första kapitlet i den här uppsatsen är inledning och ska ge läsaren en introduktion av uppsatsen som vidare leder till kapitel två där undersökningens objekt presenteras. I kapitel två presenteras även uppsatsens begreppsdefinition.

I det tredje kapitlet presenteras uppsatsens tidigare forskningen. Först presenteras forskning som har undersökt historien kring det retoriska presidentskapet och presidentfrun. När Michelle Obama och Ann Romney går upp på scenen har publiken en förförståelse om vem de är och denna förförståelse kommer ofta från medierna, därför presenteras det här forskning som har undersökt hur medierna skapar en bild av presidentfruarna. Efter detta kommer forskning som har undersökt vilka retoriska verktyg som kan användas av presidentfruarna för att få fram ett lyckat budskap.

Kapitel fyra behandlar de teoretiska utgångspunkterna för den här uppsatsen. Först förklaras den politiska kommunikationen och går vidare till politisk kommunikation och dess relation med retoriken och sista presenteras den retoriska analysmodellen som ligger till grund för den här undersökningen.

I undersökningens femte kapitel presenteras syftet och frågeställningarna som ska besvaras av undersökning och följs av kapitel sex som är undersökningens metod. I det här avsnittet redovisas metoden som har används för att genomföra undersökning. Här presenteras undersökningens urval och material samt undersökningens metoddiskussion.

Kapitel sju i uppsatsen presenterar undersökningens resultat och i kapitel åtta presenteras undersökningens slutdiskussion. Med hjälp av undersökningens resultat besvaras här undersökningens frågeställning och avslutas med förslag på vidare forskning.

3. Tidigare forskning

Den tidigare forskningen är uppdelad i tre delar. Den första delen ger en historisk överblick över det retoriska presidentskapet och den retoriska presidentfrun, den andra delen fokuserar på presidentfruarna och mediernas påverkan och sist kommer tidigare forskning som behandlar hur retoriken kan användas på olika sätt för att nå ut med sitt budskap.

3.1 Från antikens Grekland till dagens retoriska presidentfru

Att studera retorik är ingenting nytt för dagens samhälle och redan under antiken fann folk det betydelsefullt att studera retorik. Grekerna såg nämligen retorik som en grund för människors sätt att leva tillsammans. Genom att använda retorik fick de möjligheten att debattera interna problem samt diskutera olika intressen. Det var också ett sätt för dem att hitta svar på problem utan att använda fysiskt våld. Retorik sågs redan då som konsten att övertyga genom strategiska tal med passande språklig stil och väl valda argument (Karlberg & Mral, 1998)

Då USA fungerar annorlunda som samhälle än Sverige och då presidentvalet i USA grundar sig på personval presenteras det här två undersökningar som ger en historisk överblick av det retoriska presidentskapet och den retoriska presidentfrun. Detta då det ger en större förståelse för vad retorikens syfte är i den politiska kommunikationen samt hur den fungerar tillsammans med presidentskapet i USA. Det finns undersökningar som menar att det amerikanska presidentskapet alltid har använts sig av retorik inom den politiska kommunikationen medan andra undersökningar menar att det är något som har vuxit fram med tiden.

Stuckeys (2010) och Laracey (2009) fokuserar båda i sina undersökningar på en person som har fungerat som grund för många retoriska undersökningar. Personen ifråga är Jeffrey Tulis som skrev artikeln vid namn "The Rhetorical Presidency" tillsammans med James Ceaser, Glenn Thurow, och Joseph M. Bessette år 1981 och som senare skrev en bok själv med samma titel år 1987.

Både artikeln och boken bygger på samma argumentation, nämligen att det finns en skillnad på den politiska kommunikationens användning av retorik före och efter 1900 talet. Det är viktigt att nämna att både boken och artikeln bygger på ett viktigt samband. Nämligen sambandet mellan presidentens användning av retorik och den amerikanska kongressen. Alla politiska beslut i USA måste beslutas av presidenten tillsammans med kongressens samtycke och visar att det amerikanska presidentskapet består av delat styre. Stuckey (2010) menar att Tulis undersökning visar att användningen av retorik som politisk kommunikation innan 1900 talet enbart användes av presidenter för att försöka övertyga kongressen om ett gemensamt beslut. Den stora ändringen kom med Theodore Roosevelt och Woodrow Wilson som använde politisk kommunikation för att få stöd hos väljarna istället för hos kongressen. Detta var ett strategiskt val för att få väljarna på sin sida så att kongressen pressades till ett beslut som president ville ha igenom. Denna ändring kom också i samband med framväxten av massmedier och en "populariserad"

bild av presidenten som kan ses än idag. Tulis resultat visar att presidenter som kom efter 1900- talet försökte att föra en dialog med publiken och kommunicera med dem om olika politiska beslut istället för enbart göra detta med kongressen. Det är den formen av politisk kommunikation som syns idag (Stuckey, 2010).

Laraceys (2009) forskning bygger på att undersöka Tulis metoder och det han kom fram till var att många fler presidenter använde sig av politisk kommunikation redan innan 1900- talet. Tulis som har stått som grund för många retoriska undersökningar kring presidentskapet sägs ha valt att inte ta med vissa tal som visar motsatsen till hans resultat. Laraceys (2009) undersökning visar att det retoriska presidentskapet alltid har funnits där och det vi ser idag inte är något nytt. Det ska dock påpekas att Tulis och Laraceys (2009) tolkning av det retoriska presidentskapet var annorlunda och kan vara orsaken till olika resultat. Tulis menade att det retoriska presidentskapet enbart bygger på tal som är strikt politiska och enbart riktas till andra politiker. Laraceys (2009) uppfattning är dock att det retoriska presidentskapet omfattar all form av kommunikation och inte enbart tal. Ämnet som behandlas behöver inte vara strikt politiskt och publiken kan variera. Laraceys (2009) tolkning är den som syns idag. Det är denna tolkning av det retoriska presidentskapet som den här undersökningen följer då Tulis tolkning är äldre och inte anses stämma överens med samhället idag.

Perry- Giles och Blair (2002) argumenterar för i sin undersökning att den retoriska presidentfrun har vuxit fram till vad den är idag med bilden av presidentfrun som ”en bra mor”. Författarna menar att denna bild förknippas med att presidentfrun skulle och ska än idag stå för presidentparets feminina sida. Med detta menar de att presidentfrun ska visa att hon värnar om sin familjs bästa och på detta sätt också bli ”en bra mor” för hela landet. I sin tur hjälpte denna bild presidentfrun att gå vidare och få jobba med egen politik. Det ska påpekas att politiken då begränsades till kvinnlig politik och med det menas politik som till exempel omfattar barn eller äldreomsorg. Det ska vara politik som alla kan ställa sig bakom och vilja hjälpa och inte politik som är kontroversiell. Detta har lett fram till dagens amerikanska presidentfru som mer eller mindre förväntas ta sig an ett kvinnligt politiskt ämne eftersom det har blivit en ”rutin”. Deras resultat visar även att allt detta har sin grund i att bilden av en president tendera att vara maskulin och att presidentskapet egentligen är en två persons karriär.

3.2 Presidentfrun och mediernas inflytande

Burden och Mughan (1999) undersökning visar att det finns tre faktorer som påverkar presidentfruns popularitet. I sin undersökning fokuserar de på Hillary Clinton och hennes popularitet bland det amerikanska folket. Enligt Burdens och Mughans (1999) var de tre faktorerna, Hillarys politik, hennes ekonomi och medierna. Resultatet av deras undersökning visar att både politik och ekonomi hade en relativt liten påverkan på hennes popularitet jämfört med media. Burden och Mughan (1999) menar också i sitt resultat att det inte spelar någon roll vilken bild medierna visar av presidentfrun när det handlar om hennes popularitet utan att det i grund och botten handlar om att synas, oavsett om det är negativt eller positivt.

Burns (2005) undersökning visar också att journalisterna använder sig av något som kan översättas med kollektivt minne när bilden av en presidentfru ska förmedlas till folket. Det kollektiva minnet är information och minnen som en grupp delar. Denna information kan då både delas mellan gruppmedlemmarna och skickas vidare till utomstående. Journalisterna använder då det kollektiva minnet för att presentera bilden av presidentfrun med hjälp av de tidigare presidentfruarna och detta för att ha kvar de historiska gränserna av hur en presidentfru ska vara. Presidentfruarna brukar också delas upp i två grupper, antingen den traditionella presidentfrun eller aktivisten. Det negativa med det kollektiva minnet är att det antingen bygger på en ideologi eller/och ett minne av en person/flera och ger aldrig en rättvis bild av någon.

3.3 Att övertyga sin publik

För att nå ut till både den enskilda individen och den stora publiken måste talaren hitta ett sätt som både den enskilda individen och den stora publiken kan relatera till enligt Davisson (2009). Ett sätt att göra detta på är att använda sig av de retoriska verktygen och skapa interaktion i retoriken. Interaktion i retoriken hjälper talaren att relatera både till den stora publiken och den enskilda individen som sitter hemma i soffan och detta kan talaren göra genom att använda sig av till exempel humor för att nå den stora publiken eller genom historier och egna berättelsen som den enskilda individen lätt kan relatera till.

Förutom att ha interaktion i retoriken kan presidentfruarna använda sig av något som heter ”performance theory” enligt White (2011). Detta betyder att talaren modifierar sig för att passa in i olika situationer. På detta sätt visar White (2011) att presidentfrun blir presidentens surrogat i ämnen och grupper som han inte når.

Nausédas och Klijuñaités (2010) undersökning visar subtila retoriska kommunikationsmetoder i Michelle och Barack Obamas tal. Dessa subtila retoriska metoder kommer i formen av pronomen och ett pronomen som används mycket i både Barack Obamas och Michelle Obamas tal är pronomen ”vi”. Vi används för att visa på ett gemensamt ansvar och en gemenskap. Undersökningen visar också att Michelle Obama tenderar att hänvisa mer till kvinnor än Barack Obama som utesluter hänvisningen till kvinnor helt i de tal som undersöks. Michelle Obama använder också pronomen ”han” och ”hon” för att hänvisa till problem för större grupper och många människor istället för den enskilda individen (Nauséda & Klijuñaité, 2010)

3.4 Sammanfattning : en dialog med publiken och medierna

Den tidigare forskningen som presenteras ovan visar att den amerikanska presidenten redan tidigt försökte föra en dialog med publiken. I början var det ett sätt att tvinga kongressen till vissa beslut men idag har detta utvecklats och används inte enbart till att försöka få fram beslut utan även i val. Detta visar hur den politiska kommunikationen har utvecklats i USA. Den tidigare forskningen visar också att de tidigare presidentfruarna har bidragit till framväxten av den retoriska presidentfrun men också att denna bild inte har ändrats mycket genom åren. Vilka politiska ämnen en presidentfru får engagera sig i har inte heller ändrats.

Det är bland annat medierna som har gjort att presidentfruarna har uppmärksammats så pass mycket och det är medierna som driver deras popularitet. Samtidigt som det också är medierna som håller kvar den historiska bilden av de tidigare presidentfruarna. Det är också medierna som skapar förförståelsen som publiken har av presidentfrun innan hon kommer upp på scenen. Publiken är redan innan medveten om deras historia lika så deras klädval.

Att den politiska retoriken har utvecklats och växer kan ses i den tidigare forskningen. Det gäller idag inte enbart att stå på scenen och tala utan talaren ska involvera sin publik och visa att den är villig att föra en dialog med lyssnarna. Samtidigt ska talaren även kunna modifiera sig själv så att den passar in i många olika grupper och detta då talaren med mediernas hjälp syns både på lokal, nationell och internationell nivå. Tidigare forskning visar också att det retoriska framträdandet bygger på detaljer som skapar en helhet.

4. Teoretiska perspektiv: det handlar om att övertyga

I det här kapitlet redovisas de teoretiska utgångspunkterna som är politisk kommunikation och retorik samt visuell retorik som är en bidragande faktor till att övertyga i politisk kommunikation. Här presenteras även den retoriska modellen som undersökningen använder sig av.

4.1 Politisk kommunikation : den är aldrig statisk

Strömbäck (2009) menar att politik är något som genomsyrar hela vårt samhälle på grund av att alla organiserade samhällsliv förutsätter politik. På samma sätt kan vi inte välja bort att kommunicera då det är genom kommunikationens olika processer som samhället formas. Detta visar att politik och kommunikation är beroende av varandra för det går inte att ha kvar den ena medan den andra utesluts.

Det finns tre aktörsgrupper som spelar en roll i den politiska kommunikationen. De tre aktörerna är politiska aktörer, allmänna aktörer och medieaktörer. Politiska aktörer behöver inte enbart vara politiska partier utan kan vara olika organisationer i samhället och på samma sätt omfattar den allmänna aktören den enskilda individen såväl som samhället i stort. För att få information om vårt samhälle och omvärlden behöver vi medierna. Vi behöver dem för att få information om beslut som kan påverka våra liv. Det är därför ingen stor nyhet att människor lägger ner mycket av sin fritid på att konsumera olika medier, det är faktiskt en av våra vanligaste sysselsättningar. Detta är också anledningen till att politikerna är beroende av medierna samtidigt som medierna är beroende av politikerna och allmänheten för att få ut information. Ett exempel på samspelet mellan dessa tre är valtider. För att föra ett framgångsrikt val måste partierna och politikerna bland annat få uppmärksamhet från medierna. Det är sedan upp till dessa medier att värdera nyheten. Politisk kommunikation är därför ett samspel mellan dessa tre aktörer. Dessa tre agerar i sin tur aldrig enskilt utan är alltid en del av ett större sammanhang i olika organisationer (Strömbäck, 2009). De här organisationerna är uppbyggda av sina egna formella och informella regler och normer som ska följas av de olika aktörerna. Dessa regler och normer skapar både möjligheter och begränsningar för organisationerna. Aktörerna förväntas att lära sig och anpassa sig till dessa regler och normer (Strömbäck, 2009). Politisk kommunikation är inte enbart ett kommunikationssamspel mellan de tre aktörerna utan även ett kommunikationssamspel mellan och inom ramen för de olika organisationerna. Politiska partier och politiker förväntas göra mycket genom användningen av politisk kommunikation. De ska presentera sina politiska program, de ska sprida information som är relevant för partiet, de ska göra väljarna insatta i sin politik, samtidig som de ska fungera som en symbol för identifikation för sitt parti. (Strömbäck, 2009)

Den politisk kommunikation är aldrig statisk och har ändrats genom tiderna och denna ändring har kommit med bland annat framväxten av media. Idag är gränsen mer diffus om vad som egentligen är politik och vad de olika medierna ska granska då allt från politikernas intelligens till klädval diskuteras. Detta har fått politikerna att inse att det inte är enbart under valtider som de måste få support från sina väljare och de har därför börjat använda de olika medierna för att komma ut med sina budskap till stora såväl som

små grupper (Blumler & Gurevitch, 2005). Idag får väljarna information från alla håll och kanter och den politiska informationen de får kommer från journalister såväl som privatpersoner. Politisk information kan den enskilda individen idag få från nyheterna och privata bloggar samtidigt som informationen kan vara både partisk eller opartisk, kommersiell eller inte. Detta visar att den politiska kommunikationen inte enbart är tillgänglig på lokal och nationell nivå utan att den idag är tillgänglig på internationell nivå. Presidentvalet 2012 i USA fick inte enbart de amerikanska väljarna ta del av utan det följdes av folk världen över. Detta är en av anledningarna till att politikerna hyr in fler professionella kommunikatörer, PR- experter och personer som har ansvar för deras mediebild som kan hjälpa dem att forma ett lyckat budskap till rätt grupp (Dahlgren & Gurevitch, 2005)

4.2 Politisk kommunikation och retorik: hur de hör ihop

Politisk påverkan sker bara genom en eller annan form av kommunikation och sådan kommunikation som har för avsikt att övertyga kallas gärna för retorik enligt Heradstveit och Bjørge (1996). Att övertyga bygger på en strategisk förmåga att organisera verklighetsuppfattningen och erfarenheterna hos de som ska övertygas. Detta ska göras på ett sådant sätt att handlingsplanen som retoriken framställer uppfattas som en självklarhet och något naturligt. Det handlar om att retorikern ska få folk att se världen genom hans ögon och om denna lyckas med det har han kommit långt med sin målsättning. Målsättningen i sin tur handlar om att mobilisera sin publik till olika politiska handlingar som till exempel att gå och rösta. Retorik i förhållande till den politiska debatten handlar först och främst om en dragkamp om värderingar. Det är oftast en fråga om retorikens egna referensramar, attityder och värderingar än om kunskap och fakta. (Heradstveit & Bjørge, 1996)

McNair (2011) tar upp den amerikanska skribenten Doris Graber som såg politisk kommunikation som politiskt språk där retorik kan vara allt från kroppsspråk till politiska protester. Eftersom retorik då omfattar det visuella framförande ska det här förklaras närmare vad visuell retorik innebär.

4.2.1 Visuell retorik bidrar till helheten

Enligt antikens talare Demosthenes är framförandet det viktigast när det kommer till visuell retorik och den visuella retoriken handlar då om talarens uttal, kropp, gester och klädsel. I det visuella framförande ska talaren anpassa kroppen och rörelserna till talet för att göra orden så övertygande som möjligt. (Johannesson, 1998)

Cicero menade att talaren ska använda sin kropp och sin röst precis som en musiker använder sitt instrument och påpekade att ansiktsdragen och tonfallen är viktiga. Den mest värtaliga delen av talarens kropp är ansiktet och särskilt talarens ögon då ögonen visar talarens känslor som till exempel när talaren tar upp något sorligt kan detta leda till tårar i ögonen eller när talaren ler med ögonen då han tar upp något glädjefullt. På samma sätt som detta kan bidra till att höja upp retoriken så kan en tom blick sänka den. Händerna är viktiga då det är med dem som talaren gör olika gester och lika viktig är talarens hållning. Om dina gester och ansiktsuttryck skiljer sig från talet förlorar orden sin auktoritet och trovärdighet menar Quintili-

aunus. Quintiliaunus som var en talare under antiken menar att talaren ska välja sin dräkt noga då minsta lilla veck på ”togan” kan vara betydelsefull. I den klassiska retoriken kallas detta för action och förklarar hur talarens budskap kan förstärkas på oräkneliga sätt. (Johannesson, 1998)

4.3 Den retoriska modellen

För att analysera alla textens delar har undersökningen utgått från principer av den klassiska textanalysen som först beskrevs av Aristoteles och som återfinns i Karlbergs och Mrals (1998) retoriska analysmodell. Karlbergs och Mrals (1998) retoriska modell består av sex olika delar som i den här uppsatsen har gjorts om till fyra. Deras retoriska modell kan ses närmare i bilaga ett och den modifierade modellen som används i den här uppsatsen kan hittas i bilaga två. Här förklaras de delar som har används för att genomföra undersökningen.

1. Kontext

När en undersökning ska göras med hjälp av en retorisk analys är det inte enbart den enskilda individen som undersöks utan det är individen i sitt sammanhang som undersöks. Språk anses vara människans sätt att berätta och avbilda världen men det är också en handling där individen agerar utifrån en bestämd kontext. Detta kan uttryckas genom att säga att övertygande börjar i den situationen talaren och publiken befinner sig i. Karlberg och Mral (1998) menar att en kontext består av textens genre, den retoriska situationen och talaren respektive författaren.

Textens genre syftar på vilken textgenre talarens tal tillhör samt i vilken arena talet presenteras. Här ska det fastställas vad talets innehåll är och detta innebär att ta reda på om undersökningsobjektet är till exempel ett tal eller en annons samt om det presenteras till exempel på tv eller på en fest. Sedan undersöks det i vilket sammanhang som texten ges.

När detta är bestämt skiftar fokus till vilken retorisk genre texten tillhör. I den klassiska retoriken finns genus deliberativum som är den politiska talens genre, genus demonstrativum som handlar om att lyfta fram egenskaper hos föremålet för texten och till sist kommer det juridiska talet som heter genus judiciale där texten handlar om försvar och anklagande.

Från genre går den retoriska analysen vidare till den retoriska situationen. Här handlar det om att sätta texten i ett sammanhang med hjälp av tidigare kunskap om ämnet som t.ex. analysobjektets historiska eller politiska situation. Det ska nämnas att den retoriska situationen styrs av en del skrivna och oskrivna normer och regler. Dessa regler och normer kan handla om tiden som texten ska framföras på, om texten framförs i direktsändning och det handlar om att texten ska visa upp den bilden talaren har för mål att förmedla.

Det är också viktigt att i den retoriska situationen ta hänsyn till publiken och de retoriska problem talaren kan möta. När det gäller publiken kan man studera den möjliga publiken och den publik talaren försöker

nå med sitt tal. I vilken situation befinner sig publiken i när de tar emot och om talet är lämpligt för publiken är andra faktorer som ska tas hänsyn till. Det retoriska problemet syftar på de invändningar mot talarens budskap som talaren själv är medveten om och försöker bemöta.

2. Disposition

Dispositionens syfte är att leda publiken mot en bestämd övertygelse genom fem steg. Det första steget är exordium och syftar på talets inledning. Inledningen ska göra publiken uppmärksam, välvillig och den ska vara lärorik för publiken. Det andra steget i dispositionen är narratio som betyder bakgrund eller berättelse. Talaren ska här sätta in sin publik i ämnet.

Steg tre och fyra i dispositionen är talets största del och är den del som talaren använder för att övertyga sin publik. Denna del behandlar talarens argumentation som kan göras genom användningen av logos, ethos och pathos. Argumentationen är i sin tur uppdelad i propositio som betyder tes eller huvudtanke och argumentatio som tesen byggs på. Denna tes och argumentation kan också delas in i logos, ethos och pathos och argumentationen kan också delas in i två strukturer, induktiv eller deduktiv. Eftersom argumentation är talets största del förklaras det närmare efter dispositionens sista del.

Sist i talet kommer conclusio som är då talets sammanfattning och enligt klassisk retorik är det viktigt att avslutningen omfattar en repetition av de viktigaste argumenten som har förts av talaren.

3. Logos, Ethos, Pathos

Dispositionens tredje och fjärde steg innebär en undersökning av vilka retoriska verktyg talaren använder sig av för att övertyga sina lyssnare. I dispositionens fjärde steg analyseras talets argumentation för att se om talet är uppbyggd av en tes, huvudargument och stödargument för dessa. Tes är talets huvudtanke eller huvudpåstående som byggs upp av huvudargument som i sin tur kan stödjas av olika stödargument för att göras ännu tydligare. Både dispositionens tredje och fjärde steg kan delas upp i logos, ethos och pathos som förklaras närmare här.

- **Logos- att undervisa lyssnarna**

När talaren använder sig av logos så försöker denna att undervisa, upplysa och informera sin publik. Genom att talaren använder logos så vädjar den till publikens förnuft och kritiska omdöme. Vid användningen av logos argument använder sig talaren av fakta och då är det viktigt att undersöka vad det är för sorts fakta som talaren väljer att ta upp och varför. När talaren använder sig av logosargument försöker den att aktivera lyssnarens kombinationsförmåga vilket innebär att talaren då försöker hjälpa eller manipulera lyssnarna att dra logiska slutsatser.

- **Ethos – att bygga förtroende**

Att använda ethos är ett sätt för talaren att behaga, roa eller väcka förtroende hos sin publik. En talares karaktär och trovärdighet är viktig när denne talar till en publik. Det är så viktigt att det inte spelar någon roll om talarens budskap är sant om talaren själv inte framstår som pålitlig. När ethos studeras görs detta för att se hur talaren framställer sin identitet både i texten och i framförandet. Argumentation i form av ethos är det som ger talaren och tesen dess trovärdighet och det är även det som uttrycker auktoritet. Definitionen av auktoritet kan här betyda auktoriteten som en läkare har lika väl som det kan betyda auktoriteten av en bra mamma. Auktoritet syftar här på kunskapen om ett ämne som den talande har.

- **Pathos – att använda känslor**

Pathos i sin tur handlar om känslor i talet. Här är både talarens och publikens känslor viktiga. Vid användningen av pathos handlar det om att påverka publikens känslor och vilka dessa känslor är beror på talarens syfte. När pathos används som argumentation lyfter talaren fram till exempel möjligheter, framtidsperspektiv eller till och med konsekvenser av ett val i talet.

- **Argumentationens två strukturer**

Sist ska det också nämnas att argumentation har två strukturer. Antingen är argumentationen induktiv i sitt resonemang eller så är den deduktiv. Med induktiv argumentation menas det att argumentationen är beskrivande och ger ett intryck av att talaren ska föra en dialog med publiken. Deduktiv argumentation är då tvärtom och här fokuserar talaren på sanningar eller principer som inte ska ifrågasättas. Här bjuder alltså den som talar inte in publiken till en dialog utan kräver nästan att publiken ska underkasta sig.

4. Stil – talarens framförande

Stil handlar i retoriken om relationen mellan talets innehåll, form och verkan. Det första som studeras här är stilnivån på språket. Generellt sätt så finns det en hög, mellan och låg stilnivå. Stilnivån som är hög är ofta högtidlig, mellannivån är den nivå som kännetecknas av ett enkelt men korrekt språk medan den låga nivån omfattar det folkliga talspråk som till exempel förkortningar och slagord. Det är också lika viktigt att uppmärksamma om talaren håller samma stil genom hela talet.

Efter undersökningen av talets stilnivå kommer undersökningen av talets stilfigurer. Stilfigurer är till för att ge variation i talet, förtydliga ett argument eller för att förklara något för lyssnarna. Stilfigurer kan delas in i två grupper och dessa två är ornament eller trop. Trop använder talaren när den säger en sak men har en underliggande mening som till exempel en metafor. Ornament handlar istället om att orden behåller sin bokstavliga mening men bygger på ett mönster eller en struktur som skapar variation i talet.

Här följer först en förklaring på de troper som kan hittas i talen som undersöks och sedan kommer en förklaring på ornamenten.

Trop:

- Allegori är när talaren byter ut ett egentligt budskap mot en metafor.
- Evidentia är när talaren berättar något så utförligt att de som lyssnar får en känsla av att de är där eller kan se händelsen framför sig.
- Exemplum är en moralisk anekdot var syfte är att illustrera en åsikt.
- Eufemism är en förskönad eller omskriven bild av något annat som inte anses lika trevligt att ta upp.
- Emfas är när talaren lägger betoningen på ett visst ord eller en mening.
- Metafor är ett bildligt uttryck där ett begrepp eller ett ord byts ut mot ett begrepp eller ord som liknar det ursprungliga.
- Interrogatio är en retorisk fråga. Det är en fråga med ett givet svar.

Ornament:

- Anafor är då talaren upprepar ett eller flera ord i början av fler än tre meningar. Detta för att verkligen betona något.
- Epifor är motsatsen till anafor och betyder då att talaren upprepar ett eller flera ord i slutet av fler än tre meningar.
- Exclamatio är när talaren använder sig av utrop.
- Klimax är när talaren gradvis bygger upp ett ämne med liknande ord eller meningar för att till sist nå en höjdpunkt.

Till sist undersöks talarens framförande och det är här talarens ethos till stor del kommer fram. Här studeras talarens röst i form av tydlighet och utstrålning och talarens uttal i form av betoning eller tvekan. Här undersöks också talarens kroppspråk och talarens utseende samt plats på scenen.

4.4 Sammanfattning: varför politisk kommunikation och retorik

I den här uppsatsen kommer jag att undersöka hur Michelle Obamas och Ann Romneys tal är uppbyggda samt beskriva hur deras retorik ser ut. Då både den politiska kommunikationen och retoriken handlar om att övertyga sin publik valdes de som teoretiska utgångspunkter eftersom Michelle Obama och Ann Romney försöker att göra just detta på scenen. Målet är att utforska vilka strategiskt valda retoriska drag som genomsyrar Michelle Obamas och Ann Romneys tal för att se hur den politiska retoriken som används av

presidentfruarna ser ut. Karlbergs och Mrals (1998) retoriska modell ger mig analysredskapen för att förstå detta.

5. Problematisering

Politisk kommunikation är ett utbyte av symboler och budskap mellan politiska aktörer och institutioner, såväl av allmänheten som av nyhetsmedierna. Detta i sin tur har konsekvenser eller är konsekvenser av det politiska systemet. Resultatet av dessa processer i samspel med varandra påverkar stabiliseringen eller förändringen av rådande maktförhållanden. (Strömbäck, 2009)

Politisk kommunikation tenderar att hamna mer i fokus under valtider och valtider har det varit i USA. USAs presidentval har följts av miljoner av människor inte bara i USA utan i hela världen. De amerikanska väljarna samt den internationella publiken har fått följa valet, tal för tal genom olika sociala medier så som tv, Facebook och Twitter. Vi har fått följa diskussioner och analyser av talen för att komma fram till vem som har den mest övertygande retoriken.

Två av de mer omdiskuterade talen är varken tal som Barack Obama eller Mitt Romney har hållit i. Dessa två tal hölls istället av de båda kandidaternas fruar, Michelle Obama under The Democratic National Convention och Ann Romney under The Republican National Convention. De försökte under sin tid på scenen att övertyga den amerikanska befolkningen om att deras man var rätt man för jobbet och det har även diskuterats om deras tal skulle komma att bli avgörande för valet. Frågor och analyser kring deras retorik dök upp både i tv och tidningar och visar att det kanske inte är kandidaten med den bästa politiken som vinner utan att det istället är kandidaten med bäst retoriken som tar hem segern. Vidare visar det att denna seger kanske inte enbart bygger på presidentkandidatens retorik utan även hans partners. Presidentfrun har alltid varit en intressant person både för folket och för medierna. De olika presidentfruarna har inte alla tagit lika stor plats i det Vita huset men många av dem har bidragit med något som gör att världen fortfarande minns dem.

Att presidentfruarna får gå upp på scenen och bidra med tal som sedan diskuteras av hela världen precis som presidentkandidaternas egna visar att de och deras retorik är lika viktiga att granska. Detta då det kan ge en bild av vad presidentfrun bidrar med i den politiska kommunikationen och vilken bild av presidenten hon väljer att förmedla.

Det är också lika viktigt att granska det visuella framförandet i talen då det bidrar till den retoriska helheten. Ämnet retorik är stort och brett och har många sätt som det kan undersökas på. Jag kommer i min undersökning att göra en retorisk analys med hjälp av Karlbergs och Mrals retoriska modell (1998). Med hjälp av denna modell diskuteras även resultatet i den här uppsatsen.

5.1 Syfte och frågeställning

Syftet med den här uppsatsen är att undersöka vilka retorik Michelle Obama och Ann Romney använder sig av i sina tal för att försöka övertyga de amerikanska väljarna samt beskriva denna. Detta görs eftersom

det ger en möjligheten att se hur presidentfrun bidrar till den politiska kommunikationen samt hur den ser ut idag. Jag genomför också i den här uppsatsen en komparativ analys av talen.

Då det visuella framförandet så som klädval, kroppsspråk och plats på scenen bidrar till retoriska framträdandet som helheten ska jag även här undersöka och göra en komparativ analys av Michelle Obamas och Ann Romneys visuella framträdande.

5.1.1 Frågeställning:

Genom att undersöka Michelle Obama och Ann Romney utifrån de retoriska aspekterna: kontext, disposition och stil samt de grundläggande medlen för att övertyga som består av logos, ethos och pathos kommer följande frågor att besvaras i uppsatsen:

- Hur är Michelle Obamas respektive Ann Romneys tal uppbyggda och hur ser deras retorik ut?
- Vilka retoriska likheter och skillnader kan hittas i talen?
- Vilka likheter och skillnader kan ses i det visuella framförandet?

6. Metod

I det här kapitlet redovisas metoden som används för den här undersökningen. Här presenteras även undersökningens urval och material samt de retoriska analysverktygen som undersökningen bygger på. I slutet av kapitlet finns också en metoddiskussion.

6.1 Metodval: retorisk analys

Med utgångspunkt från undersökningens frågeställning och syfte används en kvalitativ metod i den här uppsatsen. Detta då en kvalitativ undersökning innebär att upptäcka eller att definiera egenskaper eller kvalitet i ett ämne enligt Bengt Starrin och Per-Gunnar Svensson i "Kvalitativ metod och vetenskapsteori" (2009). En kvantitativ metod valdes bort då undersökningens material består av två tal och syftet är att få en djupare förståelse av talen istället för att få fram uppgifter som kan kvantifieras.

Då jag i uppsatsen ska undersöka retorik lämpar sig en kvalitativ metod i form av en retorisk analys. En retorisk analys har möjligheten att identifiera både de interna delarna i talet samt identifiera att de ingår i en helhet som de enskilda delarna i sig inte visar. (Starrin & Svensson, 2009)

6.2 Urval : två viktiga tal

Till analysen valdes två tal som omfattar ca 30 minuter var och som sändes i direktsändning samt ansågs vara avgörande för presidentvalet. Det ena talet hölls av Michelle Obama Obama på The Democratic National Convention i Charlotte och den andra hölls av Ann Romney Romney på The Republican National Convention i Tampa.

Fokuset på politisk kommunikation är som störst under valtider och därför valdes enbart dessa två tal av presidentkandidaternas fruar. Talen har valts eftersom de fick stor mediauppmärksamhet och samtidigt som det fördes en diskussion om att talen skulle vara avgörande för presidentvalets resultat. Ann Romney höll sitt tal 28 augusti 2012 medan Michelle Obama höll sitt den fjärde september 2012.

6.3 Material

Materialet för undersökningen kommer från presidentkandidaternas officiella hemsidor, Obama for America och Romney for President Inc samt CBS Interactive Inc (u.å)

När en politiker ska tala till en publik har talet oftast skrivits av en hel organisation av experter och talskrivare. Då denna information inte fanns att få tag på får Michelle Obama och Ann Romney stå som enda avsändare till talen. I det här fallet görs det alltså ingen skillnad mellan talare och författare till talen. Då retorik inte enbart är de ord och språk som används i talet utan omfattar även det visuella framträdande används också videos från Barack Obamas officiella hemsida och CBS Interactive Inc som är de sändningar som gick ut i direktsändning.

6.3.1 Tryckt material

De officiella hemsidorna för presidentkandidaterna hänvisar till Romney for President Inc respektive Obama for America som avsändare. Det står även på hemsidorna att Michelle Obama och Ann Romney är avsändare till sina tal så talen är representativa för de båda kvinnorna. Då en hemsida är en levande plattform som kan ändras eller tas bort har undersökningens material kopierats och sparats ner för att minimera dessa risker.

6.3.2 Visuella framförandet

För att kunna ha tillgång till det visuella framförandet har videon från Barack Obamas officiella hemsida används för Michelle Obamas framförande medan CBS har används för att få tillgång till Ann Romneys framförande. Mitt Romneys officiella hemsida används inte då sidan stängdes ner för besökare utanför USA efter valet. Klippen som används är de officiella klipp som visades i direktsändning.

6.4 Analysverktyg och genomförande

Karlbergs och Mrals (1998) retoriska modell bygger på sex olika delar som i den här undersökningen har gjorts om till fyra, se bilaga ett och två. Modellen är uppbyggd på det sättet att den går från en helhetssyn vidare till en mer detaljerad bild som till slut går tillbaka till helhetsynen igen.

Den här retoriska modellen valdes också för att alla komponenter i modellen inte behöver vara med om de inte är nödvändiga för undersökningen. De delar från modellen som är med i den här undersökningen valdes för att den här undersökningens frågeställning ska kunna besvaras.

Steg ett och steg två i analysmodellen är kontext och disposition. Denna del ska hjälpa till att få en uppfattning av talets helhet. Steg tre behandlar talets argument samt undersöker vilken tes och argument talet är uppbyggt av. Denna del har används för att komma fram till vilka medel för att övertala som kan hittas i talet. Sist ut i modellen är stil då det visuella framträdandet bidrar till helheten i talen. Denna del har används för att komma fram till vilka utsmyckningar som kan hittas i talet samt hur Michelle Obama och Ann Romney har använd rösten, kroppsspråket och kläderna för att stärka sina presentationer.

För att genomföra analysen av de två talen gjordes det först en analysguide som kan ses i bilaga tre. Denna analysguide bestod av frågor som ställdes till undersökningens material och pågick under två veckor. De två talen analyserades var för sig och frågorna från analysguiden användes också i den komparativa analysen.

6.5 Metoddiskussion

Enligt Ekström och Larsson (2000) kommer alla metodval med för och nackdelar. En undersökning som görs med hjälp av en retorisk analys har möjlighet att lyfta fram sammanhang och orsak i en retorisk situation. Den hjälper även till att identifiera teman och mönster i talen enligt Ekström och Larsson (2000) och det är på dessa grunder en retorisk analys har valts. Den retoriska analysen har också valts på grund av dess möjlighet att beskriva texten både i form och struktur. Samtidigt ger den en möjlighet att se om talet

har lyckats med sitt främsta mål, nämligen att övertala publiken enligt sina intentioner och normer enligt Brigitte Mral (2000).

En av nackdelarna som tas upp i samband med en retorisk analys är undersökningens tolkning blir subjektiv eftersom författaren tolkar texten genom en förförståelse i ämnet. Det ska dock påpekas att all forskning är subjektivt på det sättet att det alltid är ett subjekt som ska tolka något. (Ekström och Larsson 2000). Enligt Mral (2000) kommer alla undersökningsämnen som bygger på ett personligt val med en förförståelse eftersom det som undersöks oftast är ett ämne som författaren anser vara intressant.

Denna undersökning bygger på välutvecklade teoretiska områden så som retorik och politisk kommunikation och det är då inte den subjektiva tolkningen av mig som författare som är intressant eller relevant för den här undersökningen men jag är medveten om att en tidigare förförståelse finns. Det ska också påpekas att då den här undersökningen ska tolka text är det viktigt att reflektera om texten är hämtat från en annan tid eller ett annat samhälle än ens eget (Bergström och Boreus, 2005). Jag är här medveten om skillnaden mellan USA och Sverige då retoriken i USA är ett väl utvecklat ämne både i skolor såväl som i deras politiska kommunikation. I USA baseras även deras presidentval på personval istället för partival som det gör i Sverige.

Då en retorisk analys görs kan undersökningen få kritik för att forskarens egna tolkning får en för stor plats (Ekström & Larsson, 2000). Då jag är medveten om detta använder jag mig av retoriska begrepp och riktlinjer som finns i både teori och metodböckerna under hela undersökningen.

Ekström och Larsson (2000) menar att texter är mindre problematiska att analysera än data insamlade genom till exempel enkäter eftersom texterna redan finns färdiga. Det som kan bli ett problem är om texterna som ska undersökas är producerade av just de organisationer som undersöks. Då den här undersökningen fokuserar på retoriken i talen och jag är medveten om att talen är producerade för ett visst ändamål ses inte detta som ett problem.

Retorisk text är persuasiv text och det betyder att texten är till för att övertyga. Persuasiv text är lätt att få grepp om men det som kan bli problematiskt är att undersökningen kan resultera i en ganska så formalistisk analys. Retoriska analyser har många gånger kritiserats för sin stelhet men detta behöver inte vara fallet så länge den klassiska retoriska analysen inte följs slaviskt. Enligt Mral (2000) är den retoriska analysen hermeneutiskt tolkande i sin karaktär och det betyder att den inte rör sig strikt från punkt a till ö. Analysen kan istället röra sig i cirkel och det är inte nödvändigt att ta med alla detaljer från den klassiska retoriska modellen om de inte är nödvändiga för undersökningen.

6.5.1 Källkritik

Den tidigare forskningen som används i den här undersökningen argumenterar och analyserar från väl valda källor. Det finns fall i den tidigare forskningen som tar upp nya ämnen som inte har undersökts innan och som kan ge upphov till viss kritik. Det ska också påpekas att dessa fall visar ett behov av flera

undersökningar med liknande syfte. I två fall av den tidigare forskningen hänvisar författarna till samma retoriska undersökning som gjordes av Tulis samtidigt som deras egna undersökningar bygger på hans resultat eller en undersökning av resultatet. Detta kan ge upphov till kritik då Tulis egna undersökning kan ha varit bättre att använda i den här uppsatsen men då denna inte gick att få tag på samtidigt som Tulis definition av det retoriska presidentskapet inte kändes aktuellt längre valdes detta bort.

Viss kritik kan också riktas mot undersökningens material då den är hämtad från presidentkandidaternas officiella hemsida men jag är medveten om att talen är producerade för ett visst syfte samtidigt som materialet som hämtades från de officiella hemsidorna är samma material som kan hittas på andra hemsidor.

7. Resultat och analys

I det här kapitlet presenteras undersökningens resultat och analys med hjälp av Karlsberg och Mrals (1998) retoriska modell. Först presenteras resultatet och analys av Michelle Obamas tal och följs av resultatet och analysen av Ann Romneys tal samt en komparativ analys av de båda talen. Efter detta behandlas Michelle Obamas visuella framträdande och Ann Romneys visuella framträdande. Detta följs också av en komparativ analys.

7.1 Michelle Obamas tal

Kontext

- Genre

Michelle Obamas tal tillhör den övergripande genren genus deliberativum och genom att tala i den här genren förordar hon ett budskap under hela talet till publiken. Budskapet som hon vill få ut är att väljarna åter igen ska välja Barack Obama som president. Talet uppvisar också genren genus demonstrativum då Michelle Obama lyfter fram positiva egenskaper hos sin man samt genren genus judiciale genom att indirekt anklaga Mitt Romney för att han inte är den vanliga amerikanens man utan att han är de rikas kandidat.

- Den retoriska situationen

Michelle Obamas tal är inte formellt utan det råder en viss feststämning under hela talet där hon delar med sig av personliga berättelser och använder humor för att ge talet en variation. Talet sänds i direktsändning och därför använder sig Michelle Obama av teleprompter då chansen för omtagning inte finns.

Talet framfördes inför tre olika publikor och dessa var den faktiska, den möjliga och den avsedda publiken. Den faktiska publiken var publiken som var i arenan den kvällen och den publiken var hängivna parianhängare. Den avsedda publiken var talets målgrupp som bestod av kvinnor och sympatisörerna som tenderar att inte gå och rösta. Målgruppen kvinnor är också avsmalnad då talet riktar sig till kvinnor som känner igen sig själva i henne och med detta innebär kvinnor som ser sig själva som den "nya tidens kvinnor" som försöker balansera barn och familj tillsammans med sin karriär. I sympatisörgruppen ingår oftast minoritetsgrupper och lågavlönade amerikanska medborgare. Detta visas genom att det är de här två grupperna som filmas mest i publiken. Den möjliga publiken är då den publik som inte är talets målgrupp men som ändå lyssnar och kan komma att bli påverkade. Denna publik är väljarna som sitter hemma och lyssnar och journalisterna som har möjligheten att återberätta talet och på så sätt föra det vidare.

Michelle Obama är väl medveten om det retoriska problemet hon möter när hon stiger upp på scenen. Hon vet att hon måste övertyga publiken om att Barack Obama är samma person som han var för fyra år

sedan när de valde honom till president samtidigt som hon ska övertyga dem om att Barack Obama kan föra en bra politik för USA trots de fyra senaste åren, bara han får mer tid.

Disposition

- Inledning

Michelle Obama börjar sin inledning klart och tydligt samt med ett stort leende. I inledningen tackar hon både personen som presenterade henne samt för deras välkomnande. Hon fortsätter vidare till att tala om hur det amerikanska folket har inspirerat henne de senaste fyra åren.

“...I have seen the very best of the American spirit. I have seen it in the incredible kindness and warmth that people have shown me and my family, especially our girls. I’ve seen it in teachers in a near-bankrupt school district who vowed to keep teaching without pay. I’ve seen it in people who become heroes at a moment’s notice, diving into harm’s way to save others; flying across the country to put out a fire; driving for hours to bail out a flooded town ... Serving as your First Lady is an honor and a privilege. But back when we first came together four years ago, I still had some concerns about this journey we’d begun...like any mother I was worried about what it would mean for our girls”

Dessa två citat är exempel på hur Michelle Obama gör publiken välvillig redan i inledningen samtidigt som hon visar dem att de senaste fyra åren är något som de har upplevt tillsammans. Hon visar även här att hon talar till dem från rollen som mamma.

- Bakgrund/ berättelse

I sin bakgrund ger Michelle Obama en utförlig beskrivning av parets biografiska historia samt exempel från parets gemensamma liv.

“You see, even back then, when Barack Obama was a senator and a presidential candidate, to me, he was still the guy who picked me up for our dates in a car that was so rusted out, I could actually see the pavement going by in a hole in the passenger side door”

“You see, Barack Obama and I were both raised by families who didn’t have much in the way of money or material possessions but who had given us something far more valuable -- their unconditional love, their unflinching sacrifice, and the chance to go places they had never imagined for themselves”

I de två exemplen förklarar Michelle Obama parets historia på ett sätt som alla kan förstå och hon använder sig också av humor som kan ses i citat ett då hon talar om bilen för att ge sin narration variation.

Att övertyga och talets argument

I sitt tal har Michelle Obama en tes som bygger på olika huvudargument samt stödargument som stödjer dessa. Huvudargumenten är klara och har flera stödargument för att göra dessa tydliga för publiken. Hon

tar upp sina huvudargument i en bra struktur samtidigt som stödargumenten till dessa kan återfinnas både i talets början såväl som i talets slut. Hennes tes är att Barack Obama fortfarande är samma person som de valde till president för fyra år sedan samt att han kan vara en bra ledare och hålla sina löften bara han får mer tid. Denna tes bygger under hela talet på tre huvudargument och dessa är:

- Argument ett: Kommer presidentskapet att ändra Barack Obama som person samt våra liv?
- Argument två: Den amerikanska drömmen betyder hårt arbete.
- Argument tre: Presidentskapet visar vem du är.

Vidare följer en förklaring till de olika argumenten och vad de betyder. Här förklaras även de olika argumentens byggdelar, alltså stödargument.

1. Kommer presidentskapet att förändra min man?

I argument ett förklara Michelle Obama för publiken att hon för fyra år sedan hade samma oro som de har idag och det var att presidentskapet skulle ändra hennes man samt deras gemensamma liv.

Stödargument för argument ett:

- Stödargument ett: Detta var våra liv och våra barns liv innan presidentskapet.

“Our life before moving to Washington was filled with simple joys..Saturdays at soccer games, Sunday's at grandma's house...and a date night for Barack Obama and me was either dinner or a movie, because as an exhausted mom, I couldn't stay awake for both”

I detta exempel ger Michelle Obama publiken en inblick i hur parets liv och barnens liv var innan presidentskapet.

- Stödargument två: Detta är mitt och Barack Obamas biografiska historia samt våra hemförhållanden.

“They simply believed in that fundamental American promise that, even if you don't start out with much, if you work hard and do what you're supposed to do, then you should be able to build a decent life for yourself and an even better life for your kids and grandkids”

I citatet ger Michelle Obama publiken en historisk överblick för att påminna publiken om att parets uppväxt liknar många amerikaners uppväxt.

- Stödargument tre: Barack Obama är fortfarande samma man som han var innan han blev president.

“So when people ask me whether being in the White House has changed my husband, I can honestly say that when it comes to his character, and his convictions, and his heart, Barack Obama is still the same man I fell in love with all those years ago...He’s the same man who started his career by turning down high paying jobs... That’s the man who sits down with me and our girls for dinner nearly every night, patiently answering their questions...”

Stödargument tre kommer nära slutet av talet och fungerar som ett svar på argument tre. Hon vill genom dessa exempel visa på att Barack Obama inte har förändrats som person.

2. Den amerikanska drömmen

Argument två bygger på metaforen av den amerikanska drömmen och bygger på dessa stödargument:

- Stödargument ett: Vår uppväxt har lärt oss att hårt arbete är den rätta vägen. Det är från dessa lärdomar vi har fått våra värderingar.

“We learned about dignity and decency -- that how hard you work matters more than how much you make; that helping others means more than just getting ahead yourself. We learned about honesty and integrity -- that the truth matters, that you don’t take shortcuts or play by your own set of rules; and success doesn’t count unless you earn it fair and square...That’s who we are...Barack knows the American dream because he lived it...”

Exemplet visar hur Michelle Obama knyter ihop parets historia med deras värderingar samt att dessa värderingar som bygger på hårt arbete har lett fram till idag.

- Stödargument två: Det här landet är uppbyggt av den amerikanska drömmen och detta betyder obegränsade möjligheter så länge vi jobbar hårt.

“So today, when the challenges we face start to seem overwhelming -- or even impossible -- let us never forget that doing the impossible is the history of this nation. It is who we are as Americans. It is how this country was built... And if our parents and grandparents could toil and struggle for us...and if so many brave men and women could wear our country’s uniform and sacrifice their lives for our fundamental rights...surely, we can get to the polls and make our voices heard on Election Day...if immigrants could leave behind everything they knew for a better life on our shores...if a young preacher could lift us to the mountaintop...then surely, surely we can give everyone in this country a fair chance to that great American dream”

Citatet visar att Michelle Obama försöker få publiken att inse att löften och beslut tar lång tid men att dessa löften och beslut får att uppfylla bara de jobbar hårt och ger det tid. Deras förfäder jobbade hårt och det kan väljarna också göra genom att gå och rösta.

3. Att vara president visar vem du är

Argument tre i Michelle Obamas tal är förknippat med talets första argument och pekar på att presidentskapet inte ändrar dig utan visar vem du egentligen är. Stödargumenten är:

- Stödargument ett: Jag har upplevt presidentskapet på nära håll

"I have seen firsthand that being president doesn't change who you are- it reveals who you are...And I've seen how the issues that come across a President's desk are always the hard ones- the problems where no amount of data or numbers will get you the right answers"

Med exemplet försöker Michelle Obama att visa publiken att presidentens beslut alltid är de svåraste samtidigt som hon försöker att ge publiken en inblick i processen.

- Stödargument två: Barack Obama baserar alla sina beslut på sina värderingar och detta är anledningen till vissa av hans beslut.

"So when it comes to rebuilding our economy, Barack is thinking about folks like my dad and like his grandmother. He's thinking about the pride that comes from a hard day's work. ..When it comes to the health of our families, Barack refused to listen to all those folks who told him to leave health reform for another day...So in the end, for Barack, these issues aren't political- their personal"

I citatet försöker Michelle Obama att visa att hennes man inte har ändrats och att alla hans beslut baseras på samma värderingar som han hade för fyra år sedan.

Michelle Obama använder sig av induktiv argumentation genom hela talet.

Logos, ethos och pathos

Michelle Obamas argument är uppbyggda av användningen av ethos och pathos. För att stärka sin ethos väljer Michelle Obama att tala till sin publik från rollen som mamma och visar detta redan i inledningen samt använda exempel på detta i sin argumentation. Detta gör hon även med hjälp av metaforen som är den amerikanska drömmen. Pathos stärker Michelle Obama i sitt tal genom att ge exempel från parets gemensamma historia som publiken kan förknippa med möjligheter i framtiden samt med inslag av humor. Logos argument finns inte att hitta i Michelle Obamas tal.

Avslut

Michelle Obama väljer att avsluta sitt tal genom en sammanfattning av talets början samt talets viktigaste argument.

"And let me tell you something. I say all of this tonight not just as First Lady, no, not just as a wife. You see, at the end of the day, my most important title is still "mom-in-chief." (Applause.) My daughters are still the heart of my heart and the center of my world."

"But let me tell you, today, I have none of those worries from four years ago -- no, not about whether Barack Obama and I were doing what was best for our girls. Because today, I know from experience that if I truly want to leave a better world for

my daughters -- and for all of our sons and daughters, if we want to give all of our children a foundation for their dreams and opportunities worthy of their promise, if we want to give them that sense of limitless possibility -- that belief that here in America, there is always something better out there if you're willing to work for it . And we must once again come together and stand together for the man we can trust to keep moving this great country forward -- my husband, our President, Barack Obama."

I talets avslut väljer hon att påminna publiken om sin roll som mamma samtidigt som hon sammanfattar talet med en hänvisning till den amerikanska drömmen.

7.2 Ann Romneys tal

Kontext

- Genre

Genren genus deliberativum är den övergripande genren Ann Romneys tal tillhör då hon talar till publiken för att få ut budskapet om att de ska välja Mitt Romney till nästa president. Hon talar även i genren genus demonstrativum då hon lyfter fram positiva egenskaper hos sin man som visar att han inte enbart är en man som bryr sig om siffror och hon använder sig av genren genus judiciale då hon indirekt pekar på felen hos Barack Obama de senaste fyra åren.

- Den retoriska situationen

När Ann Romney kommer ut på scenen hurrar publiken och ropar ut positiva budskap vilket skapar en festlig känsla under talet. Denna känsla fortsätter under hela talet då Ann Romney väljer att tala till publiken på ett personligt sätt. Talet sänds i direktsändning och hon använder sig av teleprompter.

Det finns tre publikgrupper som lyssnar på talet och de är den faktiska publiken, den avsedda publiken och den möjliga publiken. Den faktiska publiken är de hängivna partianhängarna som befinner sig i arenan och lyssnar på talet. Den avsedda publiken är talets målgrupp och talets målgrupp är kvinnor. Här väljer Ann Romney att rikta in sig på kvinnor som liknar henne mer och med detta menas kvinnor som är mer konservativa samt har valt eller vill vara hemma med barnen istället för att bygga upp en karriär. I publiken filmas det mest vita kvinnor och män som visar vilken målgrupp talet riktar sig mest till. Den möjliga publiken till talet är journalisterna som har en chans att återberätta talet samt de som lyssnar på talet i sina hem.

De retoriska problem Ann Romney ställs inför innan hon går upp på scenen är hon väl medveten om. Hon ska tala till väljarna för att visa upp en mer personlig bild av sin man och visa att han inte enbart är en man som fokuserar på siffror. Hon ska även visa upp en bild av Mitt Romney som den vanliga amerikanens kandidat genom att vädja till publikens känslor istället för enbart en kandidat som bryr sig om de som har det bättre ställt.

Disposition

- Inledning

Ann Romney börjar sin inledning med ett stort leende och ett utrop till publiken som kan ses i citat ett. Hon tackar även personen som presenterade henne och hon tackar även publiken. Hon fortsätter sin inledning med att tala till publiken om kärlek.

“Hello! What a welcome... I cannot wait to see what we are going to all do together! This is going to be exciting!...I want to talk to you tonight not about politics and not about party. And while there are many important issues we'll hear discussed in this convention and throughout this campaign, tonight I want to talk to you from my heart about our hearts.”

I exemplet visar Ann Romney att valet är någonting som hon och publiken gör tillsammans samtidigt som hon väljer att tala till dem om ett ämne som alla känner till och inte behöver en introduktion till.

- Bakgrund/berättelse

Ann Romneys bakgrund kommer längre in i talet och då ger hon en utförlig beskrivning av både hennes och Mitt Romneys biografiska historia. Hon ger även här exempel på parets gemensamma liv.

“...His name is Mitt Romney and you really should get to know him...I could tell you why I fell in love with him — he was tall, laughed a lot, was nervous — girls like that, it shows the guy's a little intimidated — and he was nice to my parents but he was really glad when my parents weren't around”

“I am the granddaughter of a Welsh coal miner who was determined that his kids get out of the mines...Mitt Romney's dad never graduated from college. Instead, he became a carpenter”

De två exemplen visar att Ann Romney väljer i sin bakgrund att berätta för publiken om parets historia och gemensamma liv på ett personligt sätt och med humor som kan ses i första citatet. Hon väljer att göra detta på ett sätt som alla kan förstå och ger också många exempel.

Att övertyga och talets argument

Ann Romneys tal bygger på en tes som stöds av huvudargument som i sin tur är uppbyggda av olika stödargument. Hon ger sina huvudargument klart så att alla i publiken kan följa dem samt ger stödargument då det behövs för att göra dessa tydliga. Talets huvudargument har en bra struktur som kan följas av publiken och stödargumenten är inte staplade på varandra utan kan återfinnas både i början av talet såväl som i slutet. Ann Romneys tes är att Mitt Romney inte enbart är en man som bryr sig om siffror och de som har de bättre ställt i USA. Tesen bygger på tre huvudargument och dessa är:

- Argument ett: Vi behöver inte ha det så svårt.

- Argument två: Lösningen på våra problem är Mitt Romney.
- Argument tre: Detta är vår definition av framgång.

1. Vi behöver inte ha det så svårt

Det första argumentet handlar om att det har blivit svårare att leva i USA ekonomiskt de senaste fyra åren och bygger på två stödargument:

- Stödargument ett. Vi har fastnat och vi kommer inte fram.

"The parents who lie awake at night side by side, wondering how they'll be able to pay the mortgage or make the rent; the single dad who's working extra hours tonight, so that his kids can buy some new clothes to go back to school, can take a school trip or play a sport, so his kids can feel... like the other kids... And I have seen and heard stories of how hard it is to get ahead now... They have said to me, I am running in place and we cannot get ahead".

Citatet visar hur Ann Romney genom exempel försöker visa att det har blivit svårare att leva i USA.

- Stödargument två. Det är mammor i det här landet som har det svårast.

"And if you listen carefully, you'll hear the women sighing a little bit more than the men. It's how it is, isn't it? It's the moms who always have to work a little harder, to make everything right. It's the moms of this nation, single, married, widowed, who really hold the country together. We're the mothers. We're the wives. We're the grandmothers..."

"I love you women! And I hear your voices"

De här två exemplen visar hur Ann Romney försöker relatera till talets målgrupp samt visa dem att hon förstår dem då hon själv är en mamma och en fru.

2. Lösningen är Mitt Romney

Argument två i talet fungerar som ett direkt svar på argument ett och här säger Ann Romney att hennes man är svaret på den hårda tiden de alla upplever. Argument två bygger på två stödargument:

- Stödargument ett: Detta är mitt och Mitt Romneys biografiska historia samt vårt gemensamma liv.

"When Mitt and I met and fell in love, we were determined not to let anything stand in the way of our future..."We got married and moved into a basement apartment. We walked to class together, shared the housekeeping, and ate a lot of pasta and tuna fish. Our desk was a door propped up on sawhorses. Our dining room table was a fold down ironing board in the kitchen. Those were very special days."

Citatet är exempel på hur Ann Romney försöker få fram en mer personlig bild av sin man och deras liv ihop.

- Stödargument två: Du behöver inte hålla med om Mitt Romneys politik för att rösta på honom.

”You may not agree on Mitt’s decisions on issues or his politics- by the way Massachusetts in only 13 percent Republican, so it’s not like it’s a shock to me”

“He did it in Massachusetts where he guided the state from economic crisis to unemployment at just 4,7 procent. Under Mitt, Massachusetts’ school for the best in the nation. The best”

I de två citaten visar Ann Romney att hon är medveten om att det finns folk som inte håller med Mitt Romney om hans politik men visar också att väljarna som står och väger mellan de två kandidaterna inte har något att förlora om de röstar på honom.

3. Definitionen av framgång

Argument tre visar att Ann Romney är medveten om kritiken Mitt Romney har fått för hans rikedom och bygger på två stödargument:

- Stödargument ett: Varför kritiserar vi framgång?

”As a mom of five boys, do we want to raise our children to be afraid of success? Do we send our children out in the world with the advice, "Try to do... okay?" And let's be honest. If the last four years had been more successful, do we really think there would be this attack on Mitt Romney's success? Of course not”

I detta citat vänder Ann Romney på kritiken hennes man har fått med ett antal retoriska frågor som ska få publiken att fundera över varför han ens har kritiserats.

- Stödargument två: Detta är Mitt Romneys definition av framgång och med denna framgång har han hjälpt andra.

”Mitt will be the first to tell you that he is the most fortunate man in the world. He had two loving parents who gave him strong values and taught him the value of work...Mitt Romney was not handed success. He build it!

“Mitt does not like to talk about how he helped others because he sees it as a privilege, not a political talking point. We are no different than millions of Americans who quietly help their neighbors...”

I de två exemplen förklara Ann Romney hur hennes man ser på framgång och att han precis som många andra amerikaner har kämpat sig fram.

Ann Romney använder sig av induktiv argumentation genom hela talet.

Logos, ethos och pathos

Logos används i Ann Romneys tal för att styrka argument som går emot Mitt Romney och hans politik. Det första är när hon nämner att i Massachusetts är 13 procent republikaner, den andra kommer nära slutet och handlar om att Mitt Romney har sänkt arbetslösheten i Massachusetts till 4,7 procent och att han startade en organisation som ger 25 procent av toppstudenterna stipendium. Logos argument används sparsamt och kan hittas endast tre gånger i talet då talet består mest av pathos och ethos argument. För att stärka sin ethos hos publiken talar hon till dem från hennes roll som mamma samt ger exempel från denna roll. För att skapa pathos lyfter Ann Romney fram exempel på förbättringar och bättre framtidsutsikter.

Avslut

Ann Romney avslutar sitt tal genom att påminna publiken om vad hon ville tala med dem om samt ett antal påståenden som ska bjuda in publiken till tankeverksamhet.

"I said tonight I wanted to talk to you about love. Look into your hearts. This is our country. This is our future. These are our children and grandchildren. You can trust Mitt Romney.

He loves America. He will take us to a better place, just as he took me home safely from that dance. Give him that chance. Give America that chance."

Citaten visar att Ann Romney i sitt avslut även hänvisar till vissa delar av talet samt visa argument hon har tagit upp under talets gång.

7.3 Komparativ analys av Michelle Obamas och Ann Romneys tal

Michelle Obama och Ann Romney väljer båda att tala från samma övergripande genre, genus deliberativum samt under talets gång även tala från genrerna genus demonstrativum och genus judiciale.

De båda kvinnorna har båda tre sorters publik som lyssnar på talet. Michelle Obamas och Ann Romneys faktiska publik är hängivna partianhängare och deras möjliga publik består av journalister och väljarna som lyssnar på talet hemifrån. Den avsedda publiken för båda talen är kvinnor och de båda väljer att rikta in sig på kvinnor som liknar dem. Michelle Obama väljer att även rikta sig till målgruppen av sympatisörer som tenderar att inte gå och rösta.

Ann Romney och Michelle Obama är båda medvetna om vilka retoriska problem de ställs inför innan de går upp på scenen. Dessa retoriska problem skiljer sig dock åt eftersom Mitt Romney kandiderar sig för första gången medan Barack Obama redan har varit president. Michelle Obama ska tala till väljarna för att visa dem att Barack Obama inte har förändrats de senaste fyra åren och att han fortfarande kan hålla det han lovade för fyra år sedan. Ann Romney vill istället visa upp en mer personlig bild av sin man samt visa varför han skulle vara en bättre president.

Både Michelle Obama och Ann Romney väljer att börja sina tal med ett glatt leende och en vänlig inställning till publiken och så väljer de att börja sina tal med ämnen som publiken kan se som något gemensamt. Ann Romney och Michelle Obama väljer båda två i sin bakgrund att ge en historisk överblick från parets uppväxt samt parets gemensamma liv. De bådass bakgrund är lång och från denna bakgrund ger de exempel som kan hittas genom hela talen.

Både Michelle Obama och Ann Romney bygger sina tal kring en tes som är uppbyggd av klara huvudargument och stöds av flera stödargument för att göra dessa argument tydligare. Det som är gemensamt för de båda talen är att logosargument uteblir nästan helt i båda talet. Undantaget kommer från Ann Romney då hon använder logos tre gånger i talet då hon vill stärka argument som handlar om kritik mot hennes man medan Michelle Obama inte använder logosargument alls. De båda kvinnorna använder sig mest av ethos som ska stärka deras tillit bland publiken och pathos för att förmedla känslor .

Michelle Obama väljer i sitt avslut att påminna publiken om sin huvudroll samt att ge dem en sammanfattning av talet som grundar sig på hårt arbete. Ann Romney väljer istället att bara återuppta talets början lite kort för att sedan gå vidare till ett antal påståenden som ska få publiken att komma ihåg talet.

7.4 Michelle Obamas visuella framträdande

Michelle Obama använder sig av ett ”mellanspråk” genom hela talet och hon har en klar och tydlig röst genom hela talet. Hon väljer att använda sig flitigt av stilfigurer genom hela talet. Hon använder sig av troperna allegorier och evidentia samt exemplum under stora delar av talet.

“My father was a pump operator at the city water plant, and he was diagnosed with Multiple Sclerosis when my brother and I were young. And even as a kid, I knew there were plenty of days when he was in pain, and I knew there were plenty of mornings when it was a struggle for him to simply get out of bed ... You see, for my dad, that’s what it meant to be a man. Like so many of us, that was the measure of his success in life -- being able to earn a decent living that allowed him to support his family”

“Barack was raised by a single mom who struggled to pay the bills, and by grandparents who stepped in when she needed help. Barack’s grandmother started out as a secretary at a community bank, and she moved quickly up the ranks, but like so many women, she hit a glass ceiling”

Med dessa två exempel låter Michelle Obama parets egen bakgrund stå för hur många amerikanska medborgare lever och samtidigt som dessa exempel är detaljerade för att publiken ska förstå det moraliska budskapet i berättelserna.

Michelle Obama använder sig av eufemism tre gånger i talet.

“And if so many brave men and women could wear our country’s uniform and sacrifice their lives for our most fundamental rights”

“and if proud Americans can be who they are and boldly stand at the altar with who they love”

De två exemplen visar att Michelle Obama väljer att använda orden fundamentala rättigheter istället för orden krig och säger inte orden homosexuell när hon menar det utan använder sig av en om beskrivning istället. Hon väljer också att använda metaforen av den amerikanska drömmen genom hela talet.

För att verkligen betona vissa argument eller budskap väljer Michelle att använda sig av ornamenten emfas genom att använda anafor och epifor.

“then surely we can keep on sacrificing and building for our own kids and grandkids, right?”

And if so many brave men and women could wear our country’s uniform and sacrifice their lives for our most fundamental rights, then surely we can do our part as citizens of this great democracy to exercise those rights. Surely we can get to the polls on Election Day and make our voices heard.

If farmers and blacksmiths could win independence from an empire, if immigrants could leave behind everything they knew for a better life on our shores, if women could be dragged to jail for seeking the vote, if a generation could defeat a depression and define greatness for all time, if a young preacher could lift us to the mountaintop with his righteous dream -- and if proud Americans can be who they are and boldly stand at the altar with who they love --- then surely, surely we can give everyone in this country a fair chance at that great American Dream “

Michelle Obama väljer att göra detta flera gånger under sitt tal för att med hjälp av orden och sin röst betona vissa budskap.

Michelle Obama håller sitt tal på en stor scen och står i mitten av denna. Scenen är lätt upphöjd vilket ger ett intryck av att hon är längre bort från publiken och scenen är helt i blått med en enda stor skärm bakom henne där USAs flagga visas. Denna flagga funderar som en bakgrund till henne under hela talet. Michelle Obama väljer att komma upp på scenen till låten ”Signed, Sealed, Delivered, I’m Yours” av Stevie Wonder som har använts flera gånger i Barack Obamas kampanj.

Kroppsspråk används av Michelle Obama under hela talet då hon väljer att använda båda händerna eller ibland bara en hand för att gestikulera och göra sina argument tydliga. När hon använder sina händer är de oftast nära henne och när hon använder en hand för att peka är handen oftast stängd. Michelle Obama väljer också att peka med pekfingeret enstaka gånger under talet. Under hela talet väljer hon också att visa känslor genom ansiktsuttryck då hon ler när hon talar om något roligt och är allvarlig när ämnet är allvarligt. Michelle Obama valde att ha på sig en svagt rosa klänning som framhäver hennes armar och visar att hon är vältränad. Till detta valde hon rosa pumps samt en subtil sminkning och inga stora smycken. Den rosa färgen hon valde till både klänningen och skorna ger ett feminint och mjukt intryck.

7.5 Ann Romneys visuella framträdande

Ann Romney använder sig av ett ”mellan” språk i sitt tal och har under större delar av talet en klar och tydlig röst dock säger hon också fel ord några gånger i talet. Hon väljer att använda sig flitigt av stilfigurer i

talet för att framhäva vissa budskap eller känslor. Hon väljer att använda sig av troperna allegorier och evidentia samt exemplum i stora delar av talet.

“It's all the little things — that price at the pump you just can't believe, the grocery bills that just get bigger; all those things that used to be free, like school sports, are now one more bill to pay. It's all the little things that pile up to become big things. And the big things — the good jobs, the chance at college, that home you want to buy, just get harder. Everything has become harder.”

“My dad got his first job when he was six years old, in a little village in Wales called Nantyllyon, cleaning bottles at the Colliers Arms. When he was 15, Dad came to America. In our country, he saw hope and an opportunity to escape from poverty. He moved to a small town in the great state of Michigan”

I de två citaten ger hon en utförlig beskrivning till publiken om hur svårt det har blivit att leva i USA som får stå som en moralisk punkt samt en detaljerad beskrivning av hennes familjehistoria som ska få publiken att relatera till henne.

Ann Romney väljer att i talet använda sig av interrogatio flera gånger samt anafor och emfas för att tydligt betona vissa meningar eller argument.

“Are those really the values that made our country great? As a mom of five boys, do we want to raise our children to be afraid of success? Do we send our children out in the world with the advice, “Try to do... okay?”

Citaten ovan visar Ann Romneys användning av retoriska frågor flera gånger i talet för att få med sin publik samtidigt som hon använder anafor för att belysa ett visst ämne.

Ann Romney väljer att flera gånger i sitt tal använda sig av exclamatio och klimax i talet.

“We're the wives. We're the grandmothers. We're the big sisters. We're the little sisters and we are the daughters. You know it's true, don't you? I love you, women!”

“You are the best of America. You are the hope of America. There would not be an America without you. Tonight, we salute you and sing your praises!”

De två citaten visar hur Ann Romney väljer att bygga upp vissa meningar och avsluta dem med ett utrop.

Ann Romney håller sitt tal på en stor scen där hon får stå på mitten av scenen med flera mindre skärmar bakom henne. Dessa små skärmar är fyllda av den amerikanska flaggan men byts ut mot bilder av paret och parets barn då hon börjar tala.

För att förstärka sitt budskap använder sig Ann Romney av kroppsspråk och ansiktsuttryck. Hon använder oftast båda händerna för att gestikulera och har då händerna längre bort från kroppen samtidigt som hon ibland pekar uppåt med händerna. Hon väljer också ibland att peka med en hand eller peka mot publiken

med pekfingret när hon vill göra en mening eller ett argument tydligt. Ann Romney väljer också att använda sig av sina ansiktsuttryck för att visa känslor i talet. Ann Romney valde en klassisk klädsel för talet då hon kom ut i en röd lätt utsvängd klänning och svarta pumps. Till detta hade hon valt röda naglar, röda läppar och lite större örhängen av guld. Hennes klädsel ger ett starkt intryck samtidigt som det drar tankarna till ämnet hon ska tala om och det är kärlek. Då hon valde den röda färgen och hon under vissa delar av talet hade en blå bakgrund indikerar det på den amerikanska flaggan och den amerikanska nationen.

7.6 Komparativ analys av Michelle Obamas och Ann Romneys visuella framträdande

Michelle Obama och Ann Romney använder sig båda av ett ”mellan” språk i sina tal och de bådars röster är klara och tydliga med ett fåtal undantag i Ann Romneys tal då hon säger fel. De båda väljer att använda sig flitigt av stilfigurer för att ge talen variation och för att visa känslor. Det som skiljer dem åt är att Ann Romney väljer att visa känslor med utrop och retoriska frågor medan detta inte kan ses i Michelle Obamas fall. Michelle Obama förlitar sig mer på användningen av metafor samt anafor och epifor.

Både Michelle Obama och Ann Romney får stå på stora scenen och står i mitten av dessa scener. Det som skiljer dem åt är att Michelle Obamas scen är större och med upphöjd vilket kan ge ett uttryck av att hon är längre bort från publiken och att Michelle Obama har en enda skärm på scenen som ska göra det möjligt för publiken som är längre bort att se henne. Ann Romney har istället flera små skärmar samtidigt som flera av dessa skärmar visar bilder på paret. Michelle Obama väljer också att gå upp på scenen till en låt som är välkänd både för Barack Obamas kampanj och för den internationella publiken. De båda kvinnorna är välklädda samtidigt som Michelle Obama väljer en mera modern stil medan Ann Romney valde en mer traditionell stil. På detta sättet visar de också upp att Michelle Obama representerar dagens kvinna medan Ann Romney får stå som representant för den traditionella hemmafrun.

8. Diskussion

I detta kapitel diskuteras undersökningens resultat och analys som jämförs med den tidigare forskningen och de teoretiska utgångspunkterna. Detta leder till att slutsatser kan dras som hjälper att besvara undersökningens frågeställningar. Kapitlet är disponerat utifrån undersökningens frågeställningar.

8.1 Hur är Michelle Obamas respektive Ann Romneys tal uppbyggda och hur ser deras retorik ut?

Talets disposition leder publiken mot en bestämd övertygelse enligt Karlberg och Mral (1998). Talets disposition består av inledning, bakgrund, att övertyga och argumentera samt en sammanfattning. Både Michelle Obama och Ann Romney har med alla dessa delar i sina tal. De olika stegen i dispositionen är tydliga samtidigt som de sker ett samspel mellan de olika delarna.

Karlberg och Mral (1998) menar att retoriken redan på antikens tid ansågs vara konsten att övertyga genom strategiska tal som hade både en passande språklig stil och väl valda argument. Detta går att se i både Michelle Obamas och Ann Romneys fall då de båda väljer att argumentera väl genom hela talen. De förlitar sig inte enbart på ett argument utan bygger upp sina tal med en väl vald tes som stöds av både huvudargument och stödargument. Dessa huvudargument och stödargument visar att de båda har en kunskap om talets ämne samt gör dem trovärdiga hos publiken.

Kommunikation som har en avsikt att övertyga kallas gärna för retorik enligt Heradstveit och Bjøgo (1996). De säger att retorik i förhållande till den politiska debatten handlar först och främst om en dragkamp av värderingar där det oftast är en fråga om talarens egna referensramar, attityder och värderingar istället för kunskap och fakta. Både Michelle Obama och Ann Romney använder sig väldigt lite eller inte alls av logosargument vilket visar att deras tal inte baseras på fakta utan på egna värderingar. Enligt Karlberg och Mral (1999) används logosargument när talaren vill att publiken ska dra logiska slutsatser och detta är inte syftet men något av talen. Ethos och pathos används för att bygga tillit eller övertyga publiken med sin personlighet samt att lyfta fram möjligheter och framtidsperspektiv enligt Karlberg och Mral (1999). Då Michelle Obama och Ann Romney använder sig i stor utsträckning av både ethos och pathos visar det att de försöker få publikens tillit baserat på känslor istället för siffror. Detta kan bero på att de är medvetna om sina målgrupper och anser att detta är det bästa sättet att nå ut till dem samt att presidentkandidaterna själva under sina tal och debatter använde siffror och fakta. Michelle Obamas och Ann Romneys syfte är då att jämnar ut dessa siffror och fakta med känslor så att publiken får se att presidentparet kan både leda landet och sin egen familj. Att använda känslor när de talar om sina familjer visar också på att de båda kvinnorna betonar sina feminina sidor. Om de hade använt siffror istället och talar om sin egen familj och familjer de hade träffat under valkampanjen skulle de inte kunna bygga upp tillit hos publiken på samma sätt.

De båda använder sig av stilfigurer genom hela talet men det finns en viss skillnad i stilfigurerna. Den största skillnaden är att Michelle Obama väljer att använda sig av en metafor genom hela talet och den metaforen är den amerikanska drömmen som går som en röd tråd genom hela talet. Metaforen bygger på den amerikanska drömmen och är välkänd för både de amerikanska väljarna och den internationella publiken som lyssnar på talet. Den amerikanska drömmen handlar om den enkla medborgaren som kan gå hur långt som helst och leva ett liv utan gränser bara den är villig att jobba hårt. Hon använder metaforen för att berätta för publiken att både hon och Barack Obama kommer från enkla förhållanden och att de har lyckats med den amerikanska drömmen genom hårt arbete. Hon vill visa publiken att Barack Obama fortfarande är en av dem och att han fortfarande idag jobbar hårt fast detta jobb innebär att vara president samt att han gör detta för dem. Denna metafor används för att överbygga avståndet som kan uppstå mellan det amerikanska folket och presidenten. Metaforen är därför ett strategisk val från Michelle Obamas håll för att skapa en gemenskap.

Ann Romney väljer istället att använda sig av stilfigurerna utrop och retoriska frågor i sitt tal. Detta för att enligt Karlberg och Mral (1999) ge variation men också för att belysa vissa argument. De retoriska frågorna används skicklig i talet och får publiken att tänka efter medan utropen känns överflödiga. Utropen passar inte in på vissa ställen i talet och hon skulle kanske lyckas att övertala sin publik om hon inte hade haft med dem eller bytt ut dem på till exempel en metafor.

8.1.1 Detaljerna bidrar till helheten

När det kommer till de nya medierna visar Davissons (2009) undersökning att det kan vara svårt för talaren att få publiken att relatera till den. Ett sätt att lösa detta problem är att skapa interaktion i retoriken då talaren inte har en möjlighet att prata med alla väljare personligen. Denna interaktion i retoriken kan göras med till exempel humor eller personliga berättelser som både den enskilda individen och de stora grupperna av väljare kan relatera till. Både Michelle Obama och Ann Romney är medvetna om att deras tal är långa och direktsända samt att de under denna tid måste nå ut till både den enskilda väljaren som sitter hemma i soffan och den stora gruppen väljare som är i arenan. Under sina tal använder de båda humor för att lätta upp stämningen och ge variation i ett långt tal samtidigt som de ger publiken en chans att känna samhörighet med dem genom att dela med sig av personliga berättelser. Publiken får på detta sätt en känsla av att Michelle Obama och Ann Romney talar med dem istället för till dem. De visar också att de gärna vill ha publikens stöd och att detta stöd är viktigt för dem.

Nauséda och Klijúnaités (2010) undersökning visar på subtila retoriska kommunikationsmetoder i Barack och Michelle Obamas tal i form av bland annat pronomen vi. Detta ska få publiken att känna gemenskap visa på gemensamt ansvar. Nauséda och Klijúnaités (2010) undersökning visar också att Michelle Obama tenderar att hänvisa mer till kvinnor i sina tal än Barack Obama och att hon använder pronomen han och hon för att referera till större grupper. Resultatet av min undersökning visar att Michelle Obama och Ann Romney använder sig av pronomen vi för att skapa en gemenskap i talet precis som de gjorde med humor

och personliga berättelser för att skapa interaktion i retoriken. Detta blir ett sätt för dem att göra talen ännu mera personliga då de visar publiken att detta är någonting som de gör tillsammans samtidigt som ansvaret för olika politiska åsikter inte måste falla enbart på dem själva. De båda hänvisar också väldigt mycket till pronomen hon då en av målgrupperna i talet är kvinnor samtidigt som de ger många exempel på starka kvinnor. Samtidigt som de båda väljer att framhäva kvinnor i sina tal är det tydligt var det väljer att bortse från dem. Michelle Obama berättar enbart om sin egen far i parets bakgrund historia som får stå som ett substitut för Barack Obamas far som inte var med under hans uppväxt. Ann Romney väljer i parets bakgrund att framhäva endas sin egen och Mitt Romneys far. Här nämner hon inte alls sin egen eller Mitt Romneys mor trots att hon hyllade kvinnor i början av talet.

Resultatet visar att även små detaljer i ett tal som pronomen vi eller hon bidrar till talets helhet och kan göra att talets budskap lyckas, vilket i detta fall var att publiken skulle gå och rösta.

8.1.2 Presidentskapets popularisering och mediernas påverkan

Både Stuckey (2010) och Laracey (2009) väljer att i sina undersökningar att utgå från Tulis forskning som har fungerat som grund för många tidigare retoriska undersökningar. Stuckey (2010) säger i sin undersökning att Tulis resultat visade att det finns en skillnad på det retoriska presidentskapet i USA innan och efter 1900-talet. Denna skillnaden kom i samband med framväxten av massmedierna och en populariserad bild av presidentskapet enligt Tulis. Trots att Stuckey (2010) visar att det finns blandande åsikter kring presidentskapet och om det alltid har varit retoriskt eller inte så är det fortfarande ett faktum att massmedierna spelade en roll i det hela. Laracey (2009) menar att definitionen av den politiska kommunikationen i samband med det retoriska presidentskapet skiljer sig från den definitionen Tulis hade. Den politiska kommunikation idag omfattar all sorts kommunikation och den politiska kommunikationen behöver idag inte enbart begränsas till tal. Laracey (2009) menar även att den politiska kommunikationen inte enbart behöver vara strikt politisk och att publiken kan variera. Även Strömbäck (2009) och Burdens och Mughans (1999) undersökning visar att medierna har en stor plats i den politiska kommunikationen och att de kan påverka presidentfruns popularitet. Enligt Strömbäck (2009) finns det tre aktörsgrupper som spelar en roll i den politiska kommunikationen och dessa tre aktörer är politiska aktörer, allmänna aktörer och medieaktörer. För att allmänheten ska få information om de politiska aktörerna behöver allmänheten medieaktörerna. Därför är det ingen nyhet att människor lägger ner mycket av sin fritid på att konsumera olika medier. Den politiska kommunikationen är därför ett samspel mellan dessa tre aktörer där politikernas uppgift är att övertyga allmänheten med hjälp av medierna.

Resultatet av min undersökning visar att det är med mediernas hjälp som presidentskapet i USA har blivit ett ämne som diskuteras internationellt och att det är även med mediernas hjälp som Michelle Obamas och Ann Romneys tal har fått så mycket uppmärksamhet. Detta kan indikera att den politiska kommunikationen idag är mer beroende av medierna samt att politikerna kommer att få anpassa sig mer till medierna då medierna påverkar vilken information som kommer att komma ut till allmänheten. Uppmärksamheten i

medierna som både Michelle Obama och Ann Romney fick har avtagit sedan valet och tillsammans med den har även diskussionerna om dem också gjort det, speciellt i Ann Romneys fall. Mitt Romney är fortfarande engagerad i politik med då han enligt medierna inte längre är aktuell ägnar de inte paret mer uppmärksamhet vilket leder till att allmänheten inte längre får information om dem. Fokuset på deras kläder, bilderna i bakgrunden i Ann Romneys tal eller Stevie Wonder som spelas när Michelle Obama går upp på scenen visar att presidentskapet också har blivit mer populariserat. Det populariserade bilden visar att presidenten behöver väljarnas stöd hela tiden och inte enbart under valtider. De får idag lika mycket plats i medierna som övriga kändisar och de granskas i vissa medier precis på samma sätt. Deras klädval kan ibland vara viktigare än deras politiska åsikter vilket visar att medierna kan påverka bilden väljarna får utav presidentkandidaten och hans fru.

Resultatet visar även att Michelle Obamas och Ann Romneys tal tillhör den nya definitionen av politisk kommunikation inom det retoriska presidentskapet. Visserligen höll de båda tal men talen var inte enbart politiska och talens publik varierade. Med mediernas hjälp kunde talen ses av både amerikanska väljare och den internationella publiken.

8.1.3 Presidentskapets två sidor

Perry- Giles och Blairs (2002) undersökning visar att den retoriska presidentfrun har vuxit fram från bilden av presidentfrun som ”en bra mor”. Denna bild refererar till presidentfruns feminina sida där hon ska tala om ämnen som alla kan ställa sig bakom och som inte är kontroversiella. Detta visar att presidentskapet är en maskulin post samt att presidentskapet är en två-persons-karriär då denna post kräver en feminin sida också. White (2011) visar också i sin undersökning att presidentfruarna använder sig av något som kallas ”performance theory” för att modifiera sig själva i olika situationer för att bättre passa in och på det sättet även bli en surrogat för presidenten hos de målgrupper eller ämnen han inte når ut till. Whites (2011) resultat som visar att presidentfrun blir presidentens surrogat kan liknas med Perry- Giles och Blairs (2002) undersökning som visar att presidentsposten är en två-persons-karriär.

Resultatet av min undersökning visar att både Michelle Obama och Ann Romney redan i början av sina tal visar upp bilden av ”en bra mor” och håller fast vid denna roll genom hela talet trots sina utbildningar eller i Michelle Obamas fall, även hennes framgångsrika karriär. De talar till väljarna från sin roll som mamma och tar ofta upp sina familjer för att visa att de är deras första prioritering. De båda talen är politiska tal i grunden men när de framför politiska åsikter gör de detta på ett ”mjukare” sätt genom att i samband med de politiska åsikterna också berätta en personlig historia eller ge exempel på människor som har eller kommer att påverkas av denna politiska åsikt eller beslut. På detta sätt visar de upp en klar uppdelning av presidentskapet i en maskulin och feminin sida samt att presidentskapet är en två- persons- karriär där båda sidorna behövs. Resultatet visar även att både Michelle Obama och Ann Romney väljer att modifiera sig själva för att lättare försöka nå ut till målgrupperna fast denna modifikation ser annorlunda ut hos dem båda. Ann Romney har inget behov av att modifiera sig i rollen som den traditionella hemmafrun

då hon redan innan har fastställt enbart denna roll men hon har dock ett behov att modifiera sig och försöka bli mer av det vanliga amerikanska paret istället för det förmögna paret. Trots hennes utförliga beskrivning av hennes familjeförhållande och Mitts hårda väg till framgång känns det mer som ett försvarstal och detta kan bero på att bilden av dem som det förmögna paret hade varit i medierna så länge och det blir denna bild väljarna har av dem när hon stiger upp på scenen. Michelle Obama valde att modifiera sig och enbart fokusera på rollen som mamma trots hennes framgångsrika karriär för att nå ut till sina målgrupper. Michelle Obama behövde inte modifiera sig för att nå målgruppen av sympatisörer då de redan hade en klar bild av varifrån paret kom och det var denna bild hon ville att de skulle ha när hon talade till dem. Då resultatet visar att presidentskapet består av en maskulin och en feminin sida samt att presidentfruarna fungerar som en surrogat för presidenten kan det leda till frågan om det någonsin kommer att fungera med en ensamstående president eller en president som har en partner av samma kön om detta fortsätter att vara stereotypen av presidentposten i USA. Vidare kan det leda till frågan om en kvinna kommer att kunna bli president i USA om hon enbart får stå för den feminina sidan.

En faktor som kan vara bidragande till att bilden av presidentfrun fortfarande är en ”bra mor” och att presidentfrun får stå för presidentskapets feminina sida kan ses i Burns (2005) undersökning. Den visar att journalister använder sig av något som heter det kollektiva minnet för att beskriva den nuvarande presidentfrun med hjälp av minnen av före detta presidentfruar. På detta sätt hålls de historiska gränserna kvar av hur en presidentfru ska vara samtidigt som journalisterna delar upp presidentfruarna i den traditionella presidentfrun eller aktivisten. Resultatet av min undersökning visar åter igen mediernas påverkan då Michelle Obama och Ann Romney redan får en roll av medierna innan de stiger upp på scenen. De får antingen vara aktivisten eller den traditionella presidentfrun vilket betyder att deras roller har gränser och att dessa gränser hindrar dem från att röra sig framåt. Dessa gränser bidrar också till att oavsett vilket roll de väljer kommer de alltid att antingen vara för traditionella eller för mycket av en aktivist. Att vara fast i en roll kan leda till att presidentfrun aldrig kommer att ses som en framtida president då presidentrollen är maskulin och presidentfrun har enbart fått vara den feminina sidan.

8.2 Vilka likheter och skillnader kan ses i det visuella framträdandet?

En av antikens talare Demosthenes såg visuell retorik som talarens uttal, kropp, gester och klädsel där den visuella retoriken ska stämma överens med talet så att orden blir så övertygande som möjlig (Johannesson, 1998). Michelle Obama behärska detta på ett bra sätt i sitt tal och det som framgår är att hon är väldigt självsäker när hon står på scenen samt bekväm med att stå där. Cicero menar på att talaren ska använda sin kropp och sin röst precis som en musiker använder sitt instrument och Michelle övertygar sin publik med varje ord och varje gest då hon har en klar röst, använder sig av ett mellanspråk och ett kroppsspråk som stämmer överens med talet (Johannesson, 1998). Mycket av den här förmågan till övertygelse kan komma från Michelle Obamas utbildning och karriär då hon trots allt är en jurist i grunden och har erfarenhet av att argumentera på ett sätt som ska övertyga lyssnaren. Det ska också tilläggas att hon antagligen

också har utvecklat denna skicklighet under sina fyra år som presidentfru och att hon då har märkt vad som fungerar på vilken publik.

Ann Romney har intagit scenen tidigare då hennes bakgrundshistoria visar att hon har jobbat med ett flertal välgörenhetsorganisation där detta ingår men trots detta visar hon tecken på nervositet i talet. Dessa tecken kommer i form av att hon säger fel ord ibland eller börjar en mening fel. Felen är inte stora men de märks tillräckligt för att publiken ska kunna lägga märke till att hon läser talet från en teleprompter istället för att kunna det utantill. Detta kan också leda till att talet inte känns naturligt eller som att det kommer från hjärtat.

Quintiliaunus menar att talet kan förlora sin auktoritet och trovärdighet om talarens gester och ansiktsuttryck skiljer sig från talet (Johannesson, 1998). Michelle använder sina händer ofta i talet och då är händerna nära hennes kropp vilket kan ge publiken en känsla av ”närhet” och att hon pratar om något personligt. Michelle undviker att peka under talet men de få gånger hon pekar är det inte för att tala om något allvarligt utan något personligt. Detta visar publiken att hon inte pekar ut dem utan att denna gest kommer naturligt då hon pratar om något personligt. Michelle Obama använder sig också av en knuten näve då hon vill betona vissa argument. Ann Romney använder sig mycket av sitt kroppsspråk och väljer då att använda båda händer ofta eller också peka med en hand. Då är händerna oftast längre bort från hennes kropp eller pekar uppåt vilket kan indikera på att hon pratar om ett ämne som hon inte känner närhet till eller att hon vänder sig till en högre makt då hon pekar uppåt. Hon väljer också att peka med pekfinger mot publiken ett antal gånger. Pekandet mot publiken kan ses som positivt då publiken kan uppfatta detta som att hon verkligen lägga betoningen på vissa argument men det kan också uppfattas som något hotfullt eller befallande.

Enligt Cicero är ansiktsuttryck och framförallt ögonen den mest värtaliga delen av en talarens kropp (Johannesson, 1998). Michelle Obama väljer att visa med ögonen när hon är glad eller när hon ska prata om något känslösamt samtidigt som hennes ansiktsuttryck stämmer överens med detta. Michelle Obama väljer att använda humor och skrattar till enbart då hon vill lyfta fram något roligt eller när hon vill visa glädje. Hon gör samma sak när hon vill tala om något allvarligt och detta är viktigt då detta enligt Karlberg och Mral (1998) bidrar mycket till en talarens ethos. Detta kan vara anledningen till att Ann Romney förlorar sin auktoritet och inte har möjligheten att bygga en stark ethos enligt Karlberg & Mral (1998) som den vanliga amerikanska medborgaren då hon ibland skrattar till när hon ska prata om något allvarligt samtidigt som hon använder sig av stora handgester hela tiden så att publiken inte längre kan uppfatta när hon vill betona ett visst argument. Detta kan komma från att hon var nervös eller är ovan vid politiska tal.

Quintiliaunus sa att talaren skulle välja sin dräkt noga då minsta lilla veck kan vara betydelsefullt (Johannesson, 1998). Michelle väljer att bära en svagt rosa klänning som visar upp hennes armar och visar publiken att hon är vältränad. Även här väljer hon att visa upp det som Burns (2005) i sin undersökning kallar för aktivisten lite subtielt. Detta då hon inte väljer de klassiska amerikanska färgerna som är rött och blått

utan istället bär en rosa klänning som visar publiken att hon tränar regelbundet. Hon väljer också att bära rosa pumps till klänningen och smink som är subtilt och inte tar bort uppmärksamheten från talets budskap. Ann Romneys klädsel indikerar det som Burns (2005) i sin undersökning kallar för den traditionella presidentfrun då hon valde en traditionell dräkt i de amerikanska färgerna samt valde att para ihop detta med rött nagellack och rött läppstift. Detta kan ha lett till att publiken ibland fokuserade mer på färgerna än på orden i talet. Deras klädval och färgerna på dessa visar att de båda valde att betona deras feminina sida trots att de representerar olika roller av presidentfrun. Deras klädval visar också att de valde att stå kvar i sina roller och representera den feminina sidan av presidentparet.

8.3 Sammanfattning: de historiska gränserna och en ny sorts marknadsföring

Undersökningens resultat visar hur presidentfruns strategiska användning av retorik kan bidra till att övertyga publiken samtidigt som det visar hur den politiska kommunikationen ändras hela tiden. Resultatet visar också att Michelle Obama och Ann Romney väljer att framhäva sina feminina sidor i både talet och det visuella framträdandet. På detta sättet väljer de att hålla kvar de historiska gränserna av hur en presidentfru ska vara och hindrar sig själva från att i framtiden ses som en potentiell president om de skulle vilja det. Det är inte enbart de själva som håller kvar vid dessa stereotyper utan medierna har en bidragande faktor.

Med hjälp av min frågeställning har min undersökning inte enbart svarat på vilken retorik de två kvinnorna använder sig av utan visar också hur den politiska retoriken i USA utvecklats. Det handlar idag om att få stöd hos väljarna både när det gäller politik och personliga frågor. Politikern måste visa att lika väl som de kan leda landet kan de leda sin familj och att låta presidentfrun gå upp på scenen är ett sätt att visa detta. Resultatet av min undersökning visar att det med skicklig retorik går att påverka bilden väljarna har av en kandidat. Vad är då bättre än att låta någon som står riktigt nära presidenten gå upp och tala för honom? På detta vis kan Michelle Obamas och Ann Romneys tal ses som en ny sorts marknadsföring inom den politiska kommunikationen.

Resultatet av det visuella framträdandet visar att det är en viktig faktor i talets helhet. Trots att Michelle Obama och Ann Romney inte ser så annorlunda ut på ytan ändras detta då det visuella framträdandet undersöks på detaljnivå. Det är detaljerna så som kroppsspråk och uttal som gör dem trovärdiga. Detta visar också att min undersökning inte kunde bortse från det visuella framträdandet då mycket av resultatets helhetsintryck skulle ha gått förlorat.

När vi dagligen får så mycket intryck och så mycket information från alla håll visar mitt resultat att allt i ett framförande måste stämma för att vi som publik ska ta till oss budskapet och bli övertygade. Detta är kanske anledningen till varför Ann Romney inte riktigt når hela vägen fram och varför många andra politiker inte gör det heller.

8.4 Förslag till vidare forskning

Efter den här undersökningen har en hel del tankar kring vidare forskning väckts. Då denna uppsats visar att både Michelle Obama och Ann Romney var presidentkandidaternas surrogat skulle ytterligare forskning kring detta ämne vara intressant. Forskning som fokuserar på presidentkandidater som inte blev valda för att undersöka om detta enbart berodde på politik eller kanske även hans val av partner eller forskning kring en presidentkandidat utan partner (om en sådan ens kandiderar sig) skulle vara intressant.

Ytterligare förslag till forskning kan vara att undersöka skillnaden i retoriken mellan en president och hans fru eller skillnaden i retoriken mellan flera olika presidentfruar. De skulle även vara intressant att studera presidenten eller presidentfruns retorik i de olika medierna och inte enbart i tal. Forskning som undersöker republikanernas och demokraternas retoriska likheter och skillnader är ytterligare förslag på vidare forskning.

Referenslista

Tryckta källor

- Bergström, G., & Boreus, K. (Red) (2005). Textens mening och makt: en metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys (2. uppl.) Lund: Studentlitteratur.
- Burden, C. B & Mughan, A (199). Public opinion and Hillary Rodham Clinton. *Public Opinion Quarterly*, 63, 237-250.
- Burns, M. L. (2005). Collective memory and the candidates' wives in the 2004 presidential campaign. *Rhetoric & Public Affairs*, 8, 684-688.
- Curran, J., & Gurevitch, M. (Red) (2005). Mass media and society (4. uppl.). London: Hodder Arnold
- Davisson, A. (2008). "I'm In!": Hillary Clinton's 2008 Democratic Primary Campaign on YouTube. *Journal of Visual Literacy*, 28, 70-91.
- Ekström, M., & Larsson, L. (Red) (2000). Metoder i kommunikationsvetenskap. Lund: Studentlitteratur
- Heradstveit, D. & Björge, T.(1996) *Politisk kommunikation: introduktion till semiotik och retorik*. Lund: Studentlitteratur.
- Johannesson, K. (1998). Retorik eller konsten att övertyga (2. uppl.) Stockholm: Nordstedt
- Karlberg, M. & Mral, B.(1998). *Heder och påverkan: att analysera modern retorik*. Stockholm: Natur och Kultur.
- Klijūnaitė, I. & Nausėda, A. (2010). Grammatical variables in the speeches of Barack Obama and Michelle Obama. *Nation and Language: Modern Aspects of Socio linguistic Development*. Issue: 4,72-76.
- Laracey, M. (2009). *The Rhetorical Presidency Today: How Does It Stand Up?*. *Presidential Studies Quarterly*, 39, 908-931, 24.
- McNair, B. (2011). Introduction to political communication (5.uppl.). London ; New York : Routledge.
- Nordberg, J. (2012, 19 oktober). Första damen vapen I valet. *Svenska Dagbladet*, s. Utrikes 18-19
- Parry-Giles, S. J. & Blair, D. (2002). The rise of the rhetorical first lady: Politics, gender ideology, and women's voice, 1789-2002. *Rhetoric & Public Affairs*, 5, 565-599.
- Starrin, B., & Svensson, P. (Red) (1994). Kvalitativ metod och vetenskapsteori. Lund: Studentlitteratur.
- Strömbäck, J. (2009). *Makt, medier och samhälle: en introduktion till politisk kommunikation*. Stockholm: SNS

Stuckey, E. M. (2010). *Rethinking the Rhetorical Presidency and Presidential Rhetoric*. *Review of Communication*, 10, 38-52, 15.

White, L. K. (2011). Michelle Obama: Redefining the (white) house-wife. *Thirdspace: a journal of feminist theory & culture*, 10.

Elektroniska källor

CBS Interactive Inc. (2012). Ann Romney's Republican National Convention speech. Hämtad 2 november, 2012 från <http://www.cbsnews.com/video/watch/?id=7419730n>

Obama for America. (2012). *About Michelle Obama*. Hämtad 2 november, 2012, från <http://www.barackobama.com/about/michelle-obama?source=footer-nav>

Obama for America. (2012). *First Lady Michelle Obama's Remarks at the 2012 Democratic National Convention*. Hämtad 2 november, 2012 från <http://www.barackobama.com/video/id/STl3u6aGN44/>

Romney for President Inc. (2012). *Ann Romney: Remarks To The Republican National Convention* Hämtad 2 november, 2012, från <http://www.mittromney.com/learn/mitt/speeches/2012/08/ann-romney-remarks-republican-national-convention>

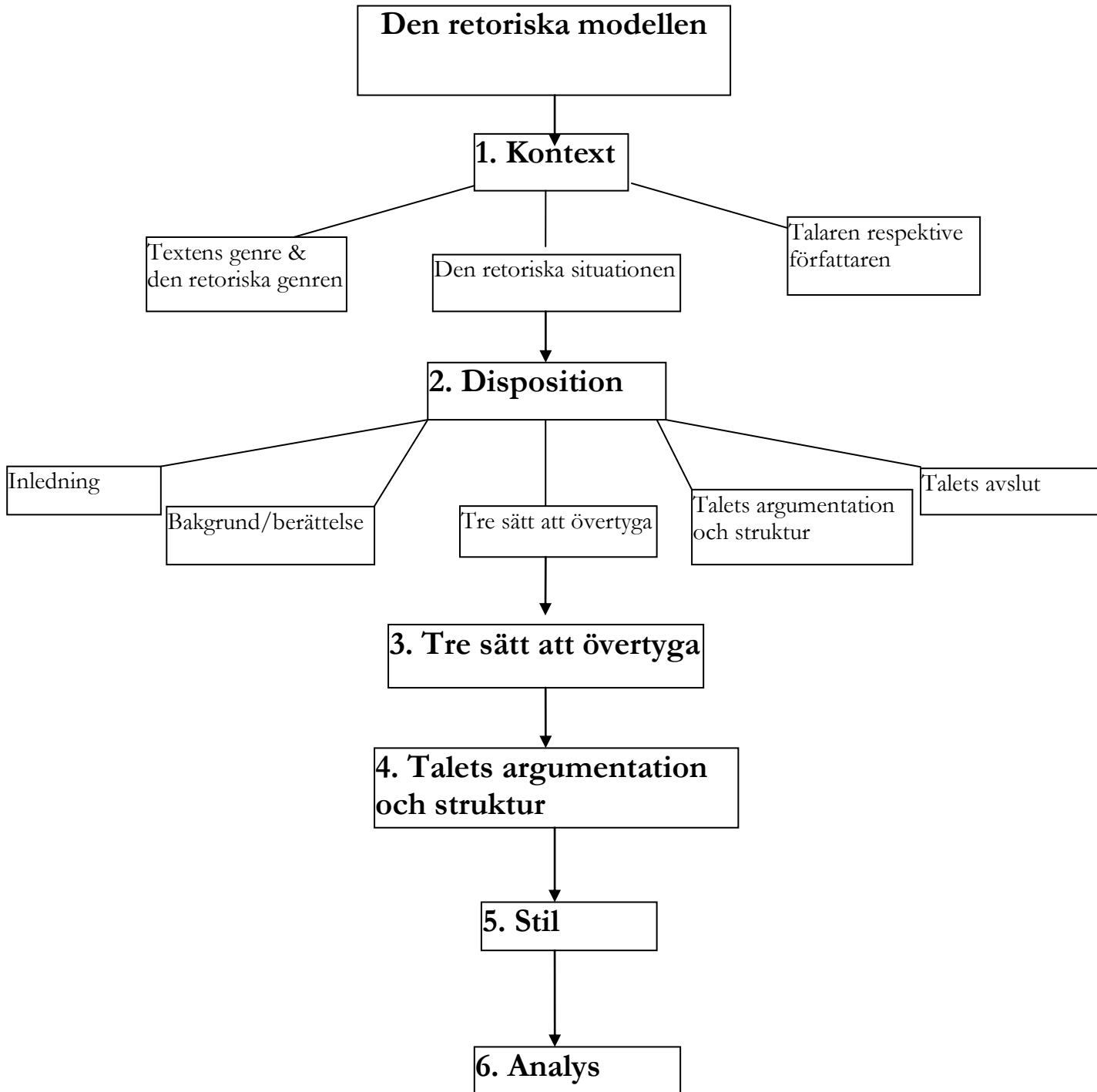
The Biography Channel website. (2013). *Ann Romney Biography*. Hämtad 2 november, 2012, från <http://www.biography.com/people/ann-romney-20950331>

The Biography Channel website. (2013). *Michelle Obama Biography*. Hämtad 2 november, 2012, från <http://www.biography.com/people/michelle-obama-307592>

The Whitehouse. Gov. (u.å). *First Lady Michelle Obama*. Hämtad 2 november, 2012, från <http://www.whitehouse.gov/administration/first-lady-michelle-obama/>

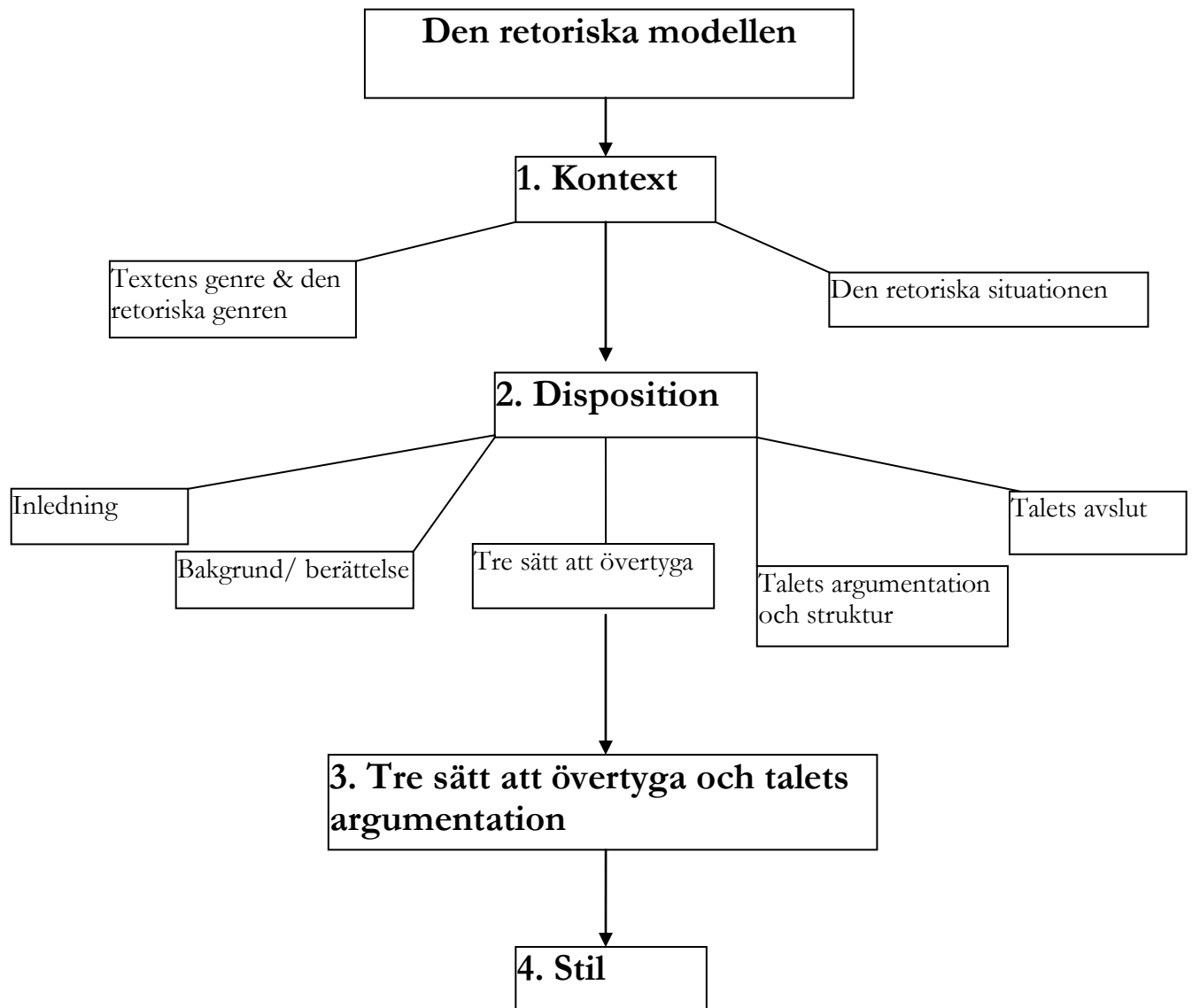
The Whitehouse. Gov. (u.å). *Remarks by the First Lady at the Democratic National Convention*. Hämtad 2 november, 2012, från <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2012/09/05/remarks-first-lady-democratic-national-convention>

Den retoriska modellen av Karlberg och Mral

Gjord av Karlberg och Mral (1998)

Den omgjorda retoriska modellen

Gjord av Nevena Filipovic

Den omgjorda modellen har inte med talaren respektive författaren då detta behandlas i uppsatsens bakgrund. Steg tre och fyra i Karlberg och Mrals (1998) modell har gjorts om till ett steg för att det passade uppsatsen bättre. Steg sex i Karlberg och Mrals (1998) modell är inte heller med då det behandlas senare i uppsatsens diskussion.

Analysguide

- Läs igenom talen och se på videoklippen.
- Läs igenom talen igen och analysera talets kontext utifrån följande frågor:
  1. Vilken textgenre tillhör talet?
  2. Vilken retorisk genre tillhör talet?
  3. Vilken är den retoriska situationen för talet samt vilka retoriska problem ställs talaren inför?
  4. Vilken publik har talet?

- Läs talet igen och analysera talets disposition utifrån följande frågor:
  1. Hur börjar talaren sin inledning och hur försöker talaren göra publiken uppmärksam genom denna?
  2. Finns det en bakgrund/berättelse till talets ämne och hur gör talaren för att sätta publik in i denna?
  3. Vad är talets tes? Tesen kan vara både utsagd eller utsagd.
  4. Vilka huvudargument finns i talet som styrker tesen? Har talet motargument mot tesen? Har huvudargumentet/en stödargument?
  5. Hur väljer talaren att avsluta sitt tal?

- Titta på videoklippen igen och besvara följande frågor om talets stil:
  1. Vilken stilnivå används i talet och hålls samma stilnivå genom hela talet?
  2. Används stilfigurer i talet och i så fall vilka?
  3. Hur använder talaren sin röst och uttal?
  4. Vilket kroppsspråk använder talaren? Passar detta kroppsspråk talets ämne?
  5. Var på scenen står talaren och vilken klädsel har talaren valt?

Michelle Obamas tal

For Immediate Release

September 05, 2012

Remarks by the First Lady at the Democratic National Convention

Time Warner Cable Arena

Charlotte, North Carolina

September 4, 2012

10:38 P.M. EDT

MRS. OBAMA: Thank you. Thank you so much. (Applause.) Thank you. Thank you so much.

AUDIENCE: Four more years! Four more years!

MRS. OBAMA: With your help. With your help. (Applause.)

Let me start -- I want to start by thanking Elaine. Elaine, thank you so much. We are so grateful for your family's service and sacrifice, and we will always have your back. (Applause.)

Over the past few years as First Lady, I have had the extraordinary privilege of traveling all across this country. And everywhere I've gone, and the people I've met, and the stories I've heard, I have seen the very best of the American spirit. I have seen it in the incredible kindness and warmth that people have shown me and my family, especially our girls.

I've seen it in teachers in a near-bankrupt school district who vowed to keep teaching without pay. (Applause.) I've seen it in people who become heroes at a moment's notice, diving into harm's way to save others; flying across the country to put out a fire; driving for hours to bail out a flooded town.

And I've seen it in our men and women in uniform and our proud military families. (Applause.) In wounded warriors who tell me they're not just going to walk again, they're going to run, and they're going to run marathons. (Applause.) In the young man blinded by a bomb in Afghanistan who said, simply, "I'd give my eyes 100 times again to have the chance to do what I have done and what I can still do."

Every day, the people I meet inspire me. Every day, they make me proud. Every day, they remind me how blessed we are to live in the greatest nation on Earth. (Applause.)

Serving as your First Lady is an honor and a privilege. But back when we first came together four years ago, I still had some concerns about this journey we'd begun. While I believed deeply in my husband's vision for this country, and I was certain he would make an extraordinary President, like any mother, I was worried about what it would mean for our girls if he got that chance. How will we keep them grounded under the glare of the national spotlight? How would they feel being uprooted from their school, their friends, and the only home they'd ever known?

See, our life before moving to Washington was filled with simple joys -- Saturdays at soccer games, Sundays at Grandma's house, and a date night for Barack and me was either dinner or a movie, because as an exhausted mom, I couldn't stay awake for both. (Laughter.)

And the truth is, I loved the life we had built for our girls, and I deeply loved the man I had built that life with -- and I didn't want that to change if he became President. (Applause.) I loved Barack just the way he was.

You see, even back then, when Barack was a senator and a presidential candidate, to me, he was still the guy who picked me up for our dates in a car that was so rusted out, I could actually see the pavement going by in a hole in the passenger side door. (Laughter.) He was the guy whose proudest possession was a coffee table he'd found in a dumpster, and whose only pair of decent shoes was a half size too small. (Laughter.)

But, see, when Barack started telling me about his family -- see, now, that's when I knew I had found a kindred spirit, someone whose values and upbringing were so much like mine.

You see, Barack and I were both raised by families who didn't have much in the way of money or material possessions but who had given us something far more valuable -- their unconditional love, their unflinching sacrifice, and the chance to go places they had never imagined for themselves. (Applause.)

My father was a pump operator at the city water plant, and he was diagnosed with Multiple Sclerosis when my brother and I were young. And even as a kid, I knew there were plenty of days when he was in pain, and I knew there were plenty of mornings when it was a struggle for him to simply get out of bed.

But every morning, I watched my father wake up with a smile, grab his walker, prop himself up against the bathroom sink, and slowly shave and button his uniform. And when he returned home after a long day's

work, my brother and I would stand at the top of the stairs of our little apartment, patiently waiting to greet him, watching as he reached down to lift one leg, and then the other, to slowly climb his way into our arms.

But despite these challenges, my dad hardly ever missed a day of work. He and my mom were determined to give me and my brother the kind of education they could only dream of. (Applause.)

And when my brother and I finally made it to college, nearly all of our tuition came from student loans and grants. But my dad still had to pay a tiny portion of that tuition himself. And every semester, he was determined to pay that bill right on time, even taking out loans when he fell short. He was so proud to be sending his kids to college, and he made sure we never missed a registration deadline because his check was late.

You see, for my dad, that's what it meant to be a man. (Applause.) Like so many of us, that was the measure of his success in life -- being able to earn a decent living that allowed him to support his family.

And as I got to know Barack, I realized that even though he had grown up all the way across the country, he'd been brought up just like me. Barack was raised by a single mom who struggled to pay the bills, and by grandparents who stepped in when she needed help. Barack's grandmother started out as a secretary at a community bank, and she moved quickly up the ranks, but like so many women, she hit a glass ceiling. And for years, men no more qualified than she was -- men she had actually trained -- were promoted up the ladder ahead of her, earning more and more money while Barack's family continued to scrape by.

But day after day, she kept on waking up at dawn to catch the bus, arriving at work before anyone else, giving her best without complaint or regret. And she would often tell Barack, "So long as you kids do well, Bar, that's all that really matters."

Like so many American families, our families weren't asking for much. They didn't begrudge anyone else's success or care that others had much more than they did -- in fact, they admired it. (Applause.) They simply believed in that fundamental American promise that, even if you don't start out with much, if you work hard and do what you're supposed to do, you should be able to build a decent life for yourself and an even better life for your kids and grandkids. That's how they raised us (Applause.) That's what we learned from their example.

We learned about dignity and decency -- that how hard you work matters more than how much you make; that helping others means more than just getting ahead yourself. (Applause.) We learned about honesty and integrity -- that the truth matters -- (applause) -- that you don't take shortcuts or play by your own set

of rules; and success doesn't count unless you earn it fair and square. (Applause.) We learned about gratitude and humility -- that so many people had a hand in our success, from the teachers who inspired us to the janitors who kept our school clean. (Applause.) And we were taught to value everyone's contribution and treat everyone with respect.

Those are the values that Barack and I -- and so many of you -- are trying to pass on to our own children. That's who we are.

And standing before you four years ago, I knew that I didn't want any of that to change if Barack became President. Well, today, after so many struggles and triumphs and moments that have tested my husband in ways I never could have imagined, I have seen firsthand that being President doesn't change who you are -- no, it reveals who you are. (Applause.)

You see, I've gotten to see up close and personal what being President really looks like. And I've seen how the issues that come across a President's desk are always the hard ones -- the problems where no amount of data or numbers will get you to the right answer; the judgment calls where the stakes are so high, and there is no margin for error. And as President, you're going to get all kinds of advice from all kinds of people. But at the end of the day, when it comes time to make that decision, as President, all you have to guide you are your values and your vision, and the life experiences that make you who you are. (Applause.)

So when it comes to rebuilding our economy, Barack is thinking about folks like my dad and like his grandmother. He's thinking about the pride that comes from a hard day's work. That's why he signed the Lilly Ledbetter Fair Pay Act to help women get equal pay for equal work. (Applause.) That's why he cut taxes for working families and small businesses, and fought to get the auto industry back on its feet. (Applause.)

That's how he brought our economy from the brink of collapse to creating jobs again -- jobs you can raise a family on, good jobs right here in the United States of America. (Applause.)

When it comes to the health of our families, Barack refused to listen to all those folks who told him to leave health reform for another day, another President. (Applause.) He didn't care whether it was the easy thing to do politically -- no, that's not how he was raised. He cared that it was the right thing to do. (Applause.)

He did it because he believes that here in America, our grandparents should be able to afford their medicine, our kids should be able to see a doctor when they're sick, and no one in this country should ever go

broke because of an accident or an illness. (Applause.)

And he believes that women are more than capable of making our own choices about our bodies and our health care. (Applause.) That's what my husband stands for. (Applause.)

When it comes to giving our kids the education they deserve, Barack knows that, like me and like so many of you, he never could have attended college without financial aid. And believe it or not, when we were first married, our combined monthly student loan bill was actually higher than our mortgage. (Laughter.) Yeah, we were so young, so in love -- and so in debt. (Laughter.)

And that's why Barack has fought so hard to increase student aid and keep interest rates down -- (applause) -- because he wants every young person to fulfill their promise and be able to attend college without a mountain of debt. (Applause.)

So in the end, for Barack, these issues aren't political -- they're personal. Because Barack knows what it means when a family struggles. He knows what it means to want something more for your kids and grandkids. Barack knows the American Dream because he's lived it. (Applause.) And he wants everyone in this country -- everyone -- to have that same opportunity, no matter who we are, or where we're from, or what we look like, or who we love. (Applause.)

And he believes that when you've worked hard, and done well, and walked through that doorway of opportunity, you do not slam it shut behind you. No, you reach back, and you give other folks the same chances that helped you succeed. (Applause.)

So when people ask me whether being in the White House has changed my husband, I can honestly say that when it comes to his character, and his convictions, and his heart, Barack Obama is still the same man I fell in love with all those years ago. (Applause.) He's the same man who started his career by turning down high-paying jobs and instead working in struggling neighborhoods where a steel plant had shut down, fighting to rebuild those communities and get folks back to work -- because for Barack, success isn't about how much money you make, it's about the difference you make in people's lives. (Applause.)

He's the same man, when our girls were first born, would anxiously check their cribs every few minutes to ensure that they were still breathing -- (laughter) -- proudly showing them off to everyone we knew.

You see, that's the man who sits down with me and our girls for dinner nearly every night, patiently answering questions about issues in the news, strategizing about middle school friendships. (Laughter.)

That's the man I see in those quiet moments late at night, hunched over his desk, poring over the letters people have sent him. The letter from the father struggling to pay his bills, from the woman dying of cancer whose insurance company won't cover her care, from the young person with so much promise but so few opportunities.

I see the concern in his eyes and I hear the determination in his voice as he tells me, "You won't believe what these folks are going through, Michelle -- it's not right. We've got to keep working to fix this. We've got so much more to do." (Applause.)

AUDIENCE: Four more years! Four more years! Four more years!

MRS. OBAMA: I see how those stories -- our collection of struggles and hopes and dreams -- I see how that's what drives Barack Obama every single day.

And I didn't think that it was possible, but let me tell you, today I love my husband even more than I did four years ago, even more than I did 23 years ago, when we first met. (Applause.) Let me tell you why. See, I love that he has never forgotten how he started. I love that we can trust Barack to do what he says he's going to do, even when it's hard -- especially when it's hard. (Applause.)

I love that for Barack, there is no such thing as "us" and "them" -- he doesn't care whether you're a Democrat, a Republican, or none of the above; he knows that we all love our country. And he is always ready to listen to good ideas, he's always looking for the very best in everyone he meets.

And I love that even in the toughest moments, when we're all sweating it -- when we're worried that the bill won't pass, and it seems like all is lost -- see, Barack never lets himself get distracted by the chatter and the noise. No, just like his grandmother, he just keeps getting up and moving forward -- with patience and wisdom, and courage and grace. (Applause.)

And he reminds me that we are playing a long game here, and that change is hard and change is slow, and it never happens all at once. But eventually we get there. We always do.

We get there because of folks like my dad, folks like Barack's grandmother -- men and women who said to themselves, "I may not have a chance to fulfill my dreams, but maybe my children will, maybe my grandchildren will."

See, so many of us stand here tonight because of their sacrifice, and longing, and steadfast love -- they swallowed their fears and doubts and did what was hard. (Applause.)

So today, when the challenges we face start to seem overwhelming -- or even impossible -- let us never forget that doing the impossible is the history of this nation. It is who we are as Americans. It is how this country was built. (Applause.)

And if our parents and grandparents could toil and struggle for us -- if they could raise beams of steel to the sky, send a man to the moon, connect the world with the touch of a button -- then surely we can keep on sacrificing and building for our own kids and grandkids, right? (Applause.)

And if so many brave men and women could wear our country's uniform and sacrifice their lives for our most fundamental rights, then surely we can do our part as citizens of this great democracy to exercise those rights. Surely we can get to the polls on Election Day and make our voices heard. (Applause.)

If farmers and blacksmiths could win independence from an empire, if immigrants could leave behind everything they knew for a better life on our shores, if women could be dragged to jail for seeking the vote, if a generation could defeat a depression and define greatness for all time, if a young preacher could lift us to the mountaintop with his righteous dream -- (applause) -- and if proud Americans can be who they are and boldly stand at the altar with who they love -- (applause) -- then surely, surely we can give everyone in this country a fair chance at that great American Dream. (Applause.)

Because in the end, more than anything else, that is the story of this country -- the story of unwavering hope grounded in unyielding struggle. That is what has made my story, and Barack's story, and so many other American stories possible.

And let me tell you something. I say all of this tonight not just as First Lady, no, not just as a wife. You see, at the end of the day, my most important title is still "mom-in-chief." (Applause.) My daughters are still the heart of my heart and the center of my world.

But let me tell you, today, I have none of those worries from four years ago -- no, not about whether Barack and I were doing what was best for our girls. Because today, I know from experience that if I truly want to leave a better world for my daughters -- and for all of our sons and daughters, if we want to give all of our children a foundation for their dreams and opportunities worthy of their promise, if we want to give them that sense of limitless possibility -- that belief that here in America, there is always something better out there if you're willing to work for it -- (applause) -- then we must work like never before. (Applause.)

And we must once again come together and stand together for the man we can trust to keep moving this

great country forward -- my husband, our President, Barack Obama. (Applause.)

Thank you. God bless you, and God bless America. (Applause.)

END

September 4, 2012

11:03 P.M. EDT

Hämtad den 2 november, 2012 från <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2012/09/05/remarks-first-lady-democratic-national-convention>

Ann Romneys tal

The following is a speech that Ann Romney gave at the Republican National Convention on August 28, 2012.

ROMNEY: Hello! What a welcome.

(APPLAUSE)

Thank you. And thank you, Luce.

I cannot wait to see what we are going to all do together. This is going to be so exciting!

(APPLAUSE)

Just so you all know, the hurricane has hit landfall and I think we should take this moment and recognize that fellow Americans are in its path and just hope and pray that all remain safe and no life is lost and no property is lost. So we should all be thankful for this great country and grateful for our first responders and all that keep us safe in this wonderful country.

(APPLAUSE)

Well, I want to talk to you tonight not about politics and not about party. And while there are many important issues that we will hear discussed in this convention and throughout this campaign tonight, I want to talk to you from my heart about our hearts.

(APPLAUSE)

I want to talk about not what divides us, but what holds us together as an American family. I want to talk to you tonight about that one great thing that unites us, that one great thing that brings us our greatest joy when times are good and the deepest solace in our dark hours.

Tonight, I want to talk to you about love. I want to talk to you about the deep and abiding love I have for a man I met at a dance many years ago. And the profound love I have and I know we share for this country.

I want to talk to you about that love so deep, only a mother can fathom it. The love that we have for our children and our children's children. And I want us to think tonight about the love we share for those Americans, our brothers and our sisters, who are going through difficult times, whose days are never easy, nights are always long, and whose work never seems done.

They're here among us tonight in this hall. They are here in neighborhoods across Tampa and all across America. The parents who lie awake at night, side by side, wondering how they will be able to pay the mortgage or make the rent.

The single dad who is working extra hours tonight so that his kids can buy some new clothes to go back to school, can take a school trip or play a sport so his kids can feel, you know, just like other kids.

And the working moms who love their jobs, but would like to work just a little less to spend more time with the kids, but that is just out of the question with this economy.

Or how about that couple who would like to have another child but wonder how they will afford it? I have been all across this country and I know a lot of you guys.

(APPLAUSE)

And I have seen and heard stories of how hard it is to get ahead now. You know what? I have heard your voices. They have said to me, I am running in place and we just cannot get ahead.

Sometimes, I think that, late at night, if we were all silent for just a few moments and listened carefully, we could hear a collective sigh from the moms and dads across America who made it through another day, and know that they will make it through another one tomorrow. But in the end of that day moment, they are just aren't sure how.

And if you listen carefully, you'll hear the women sighing a little bit more than the men. It's how it is, isn't it? It's the moms who have always had to work a little harder to make everything right. It's the mom's of this nation, single, married, widowed, who really hold the country together. We're the mothers. We're the wives. We're the grandmothers. We're the big sisters. We're the little sisters and we are the daughters.

You know it's true, don't you?

(APPLAUSE)

I love you, women!

(APPLAUSE)

And I hear your voices. Those are my favorite fans down there.

(APPLAUSE)

You are the ones that have to do a little bit more and you know what it is like to earn a little bit harder earn the respect you deserve at work and then you come home to help with the book report just because it has to be done.

You know what those late-night phone calls with an elderly parent are like, and those long weekend drives just to see how they're doing.

You know the fastest route to the local emergency room and which doctors actually answers the phone call when you call at night, and by the way, I know all about that.

You know what it is like to sit in that graduation ceremony and wonder how it was that so many long days turned into years that went by so quickly. You are the best of America.

(APPLAUSE)

You...

(APPLAUSE)

You are the hope of America. There would not be an America without you. Tonight, we salute you and sing your praises!

(APPLAUSE)

I am not sure if men really understand this, but I don't think there is a woman in America who really

expects her life to be easy. In our own ways, we all know better. You know what, and that's fine. We don't want easy. But the last few years have been harder than they needed to be. It is all the little things, the price of the pump you could not believe and the grocery bills that just get bigger, all those things that used to be free, like school sports are now one more bill to pay.

It's all the little things become the big things. And the big things, the good jobs, the chance at college and the home you want to buy just get harder. Everything has become harder. We're too smart and know that there are no easy answers, but we're not dumb enough to accept that there are not better answers!

(APPLAUSE)

And that is where this boy I met at a high school dance comes in. His name is Mitt Romney and you should really get to know him.

(APPLAUSE)

I could tell you why I fell in love with him; he was tall, laughed a lot. He was nervous. Girls like that. It shows the guy's a little intimidated. He was nice to my parents, but he was also really glad when they were not around.

(LAUGHTER)

I don't mind that. But more than anything, he made me laugh. Some of you might not know this, but I am the granddaughter of a welsh coal miner.

(APPLAUSE)

He was determined -- he was determined that his kids get out of the mines. My dad got his first job when he was six years old in a little village in in Wales called Nantyffyllon, cleaning bottles at the Colliers Arms.

When he was 15, dad came to America. In our country, he saw hope and an opportunity to escape from poverty. He moved to a small town in the great state of Michigan.

(APPLAUSE)

Michigan!

(APPLAUSE)

There he started a business, one he built by himself, by the way.

(APPLAUSE)

He raised a family and he became mayor of our town. My dad would often remind my brothers and me how fortunate we were to grow up anyplace like America. He wanted us to have every opportunity that came with life in this country, and so he pushed us to be our best and give our all. Inside the houses that line the streets in downtown, there were a lot of fathers teaching their sons and daughters those same values. I didn't know it at the time, but one of those dads was my future father-in-law, George Romney.

(APPLAUSE)

Mitt's dad never graduated from college. Instead, he became a carpenter. He worked hard and then he became the head of the car company, and then the governor of Michigan.

When Mitt and I met and fell in love, we were determined not to let anything stand in a way of our future. I was Episcopalian, he was a Mormon. We were very young, both still in college. There were many reasons to delay marriage. And you know what, we just didn't care. We got married and moved into a basement apartment.

(APPLAUSE)

We walked to class together, shared the housekeeping, ate a lot of pasta and Tuna fish. Our just was a door propped up on saw horses, our dining room table was a fold down ironing board in the kitchen. But those were the best days.

Then our first son came along. All at once, a 22-years-old with a baby and a husband, who's going to business school and law school at the same time, and I can tell you, probably like every other girl who finds herself in a new life far from family and friends with a new baby and a new husband, that it dawned on me that I had absolutely no idea what I was getting into.

(APPLAUSE)

Well that was 42 years ago. I survived. We now have five sons and 18 beautiful grandchildren.

(APPLAUSE)

I am still in love with that boy that I met at a high school dance and he still makes me laugh.

I read somewhere that Mitt and I have a storybook marriage. Well, let me tell you something. In the storybooks I read, there never were long, long rainy winter afternoons in a house with five boys screaming at once,

(LAUGHTER)

and those storybooks never seemed to have chapter's called M.S. or breast cancer. A storybook marriage? Nope, not at all. What Mitt Romney and I have is a real marriage.

(APPLAUSE)

I know this good and decent man for what he is. He's warm, and loving, and patient. He has tried to live his life with a set of values centered on family, faith, and love of one fellow man. From the time we were first married, I have seen him spend countless hours helping others. I've seen him drop everything to help a friend in trouble, and been there when late-night calls of panic come from a member of our church whose child has been taken to the hospital.

You may not agree on Mitt's decisions on issues or his politics -- by the way Massachusetts is only 13 percent Republican, so it's not like it's a shock to me.

(LAUGHTER)

But -- but let me say this to every American who is thinking about who should be our next president. No one will work harder.

No one will care more.

And no one will move heaven and earth like Mitt Romney to make this country a better place to live.

(APPLAUSE)

It's true -- it's true that Mitt's been successful at each new challenge he has taken on. You know what, it actually amazes me to see his history of success being attacked. Are those really the values that made our country great?

(AUDIENCE MEMBER): No.

ROMNEY: As a mom of five boys, do we want to raise our children to be afraid of success?

(AUDIENCE MEMBER): No.

ROMNEY: Do we send our children out in the world with the advice try to do OK?

(AUDIENCE MEMBER): No.

ROMNEY: And let's be honest. If the last four years had been more successful, do we really think there would be this attack on Mitt Romney's success?

(AUDIENCE MEMBER): No.

ROMNEY: Of course not. Mitt would be the first to tell you that he is the most fortunate man in the world. He had two loving parents who gave him strong values and taught him the value of work. He had the chance to get the education his father never had. But, as his partner on this amazing journey, I can tell you Mitt Romney was not handed success. He built it!

(APPLAUSE)

He stayed in Massachusetts after graduate school and got a job. I saw the long hours that started with that first job. I was there when he had a small group of friends talking about starting a new company. I was there when they struggled and wondered if the whole idea was just not going to work. Mitt's reaction was to work harder and press on.

Today, the company has become another great American success story. Has it made those who started the company successful -- made them successful beyond their dreams? Yes, it has. It allowed us to give our sons a chance at good educations and made those long hours of the reports and homework worth every minute. It's given us the deep satisfaction of being able to help others in ways that we could never have imagined.

This is important. I want you to hear what I am going to say. Mitt does not like to talk about how he has helped others because he sees it as a privilege, not a political talking point.

(APPLAUSE)

We are no different than the millions of Americans who quietly help their neighbors, their churches and their communities. They don't do it so that others will think more of them. They do it because there is no greater joy. Give and it shall be given unto you.

(APPLAUSE)

But because this is America, that small company which grew has helped so many lead better lives, the jobs that grew from the risk they took have become college educations and first

homes. That success has helped scholarships, pensions and retirement funds. This is the genius of America. Dreams fulfilled, help others launch new dreams.

(APPLAUSE)

At every turn in his life, this man that I met at a high school dance has helped lift up others. He did it with the Olympics when many wanted to give up. He did it in Massachusetts where he guided the state from economic crisis to unemployment at just 4.7 percent. Under Mitt, Massachusetts' school for the best in the nation. The best.

(APPLAUSE)

He started something that I really love. He started the John and Abigail Adams scholarship which gives the top 25 percent of high- school graduates a four-year tuition-free scholarship.

(APPLAUSE)

This is the man America needs.

(APPLAUSE)

This is a man who will wake up every day with the determination to solve the problems that others say cannot be solved, to fix what others say is beyond repair, this is the man who will work harder than anyone so that we can work a little less hard.

I can't tell you what will happen over the next four years. But I can only stand here tonight as a wife and a mother and a grandmother, an American, and make you this solemn commitment.

This man will not fail.

(APPLAUSE)

This man will not let us down.

This man will lift up America!

It has been 47 years since that tall, kind of charming young man brought me home from our first dance. Not every day since has been easy.

But he still makes me laugh. And never once did I have a single reason to doubt that I was the luckiest woman in the world.

I said tonight I wanted to talk to you about love. Look into your hearts.

This is our country.

This is our future.

These are our children and grandchildren.

You can trust Mitt.

He loves America.

He will take us to a better place, just as he took me home safely from that dance.

Give him that chance.

Give America that chance.

God bless each of you and God Bless the United States of America.

Hämtad 2 november, 2012 från : <http://www.mittromney.com/learn/mitt/speeches/2012/08/ann-romney-remarks-republican-national-convention>